

การศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ
กรณีศึกษา : อำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส

นายวีรวิชญ์ สงสันเทียะ

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

การบริหารงานก่อสร้างและสารเคมีป้องกัน
สาขาวิชาชีวกรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ปีการศึกษา 2556

การศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ
กรณีศึกษา : อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับ โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบโครงการ

(รศ. ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์)

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.พรศิริ คงกล)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ)

(อ. ดร.ปวิริ์ ศิริรักษ์)

กรรมการ

(รศ. ร.อ. ดร.กนต์ธาร ชำนิประสาสน์)

คณะกรรมการศาสตร์

วิรวิชญ์ สงสันเทียะ : การศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และ
 ผู้พิการ กรณีศึกษา : อำเภอสีคิว จังหวัดนครราชสีมา (STUDY OF FACILITIES NEED
 FOR ELDERLY AND DISABLED PEOPLE : A CASE STUDY OF SIKHIO
 DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ
 คงกล

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อการใช้บริการสถานที่ราชการ สถานที่บริการสาธารณชนในเขตอำเภอสีคิว และเพื่อสำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานราชการ สถานที่บริการสาธารณชนในเขตอำเภอสีคิว ที่ผู้สูงอายุและคนพิการส่วนใหญ่ต้องการไปใช้บริการ

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ ทั้งสิ้น 370 คน ในท้องที่อำเภอสีคิว เพื่อนำผลการศึกษามาบันทึกข้อมูล ประมาณผล วิเคราะห์ ประเมินผล และสรุปผลความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายของข้อมูล จากการศึกษาทำให้ทราบความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ในสถานที่ราชการ สถานบริการสาธารณชนในเขตอำเภอสีคิว ในภาพรวม ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และคนพิการ พบร่วมกันว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการด้านป้าย , ด้านทางลาด , ด้านที่จอดรถ และด้านห้องส้วม อย่างมีนัยสำคัญ

VIRAVISC SONGSANTHIA : STUDY OF FACILITIES NEED FOR
ELDERLY AND DISABLED PEOPLE : A CASE STUDY OF SIKHIO
DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA. ADVISOR : ASSOC. PROF.
PORNSIRI JONGKOL, Ph.D.

The objective of this study was to investigate and survey facilities need for elderly and disabled people in government offices and public service places that service elderly and disabled people in Sikhio district. This study used a questionnaire to collect data from 370 elderly and disabled people in Sikhio district. The data were then recorded, analyzed, evaluated, and concluded. SPSS was used to compute averages and create data distribution. The results provided information regarding facilities need for elderly and disabled people, and also recommendation used as facilities improvement method. Overall, the facilities need was at high level with the mean of 4.21. The results also showed that gait aids affected the need of sign, ramp, car parking, and washroom significantly.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศึกษาบันนี่ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีก็ด้วยคำแนะนำนำข่ายเหลือจากหลายท่าน ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ จงกล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำในการดำเนินงาน โครงการในครั้งนี้ ศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ์ หอพิมูลสุข คณะกรรมการสอบในนามของผู้แทนมหาวิทยาลัยที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าเยี่ง ร่วมประเมินตรวจสอบให้ข้อเนอแนะแก่ไขข้อบกพร่องต่างๆ งานวิจัยเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ตอบแบบสอบถามและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการจัดทำสิ่งอ่านนี้ ความหลากหลายและคุณภาพในเขตพื้นที่จำกัดลักษณะ ที่ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะต่างๆ ให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดี

ที่สำคัญยิ่งขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคนในครอบครัวที่เคยเป็นกำลังใจให้ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนองค์กรบริหารส่วนตำบลวังโรงใหญ่ที่ให้ทุนการศึกษาจนจบหลักสูตรนี้ หากประโภชน์และคุณค่าของงานวิจัยบันนี่ ขอมอบเป็นกตัญญูตาบูชาคุณบิดา มารดา กรุบَاอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

วีรวิชญ์ สงสันเทียะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุและคนพิการ	4
2.2 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและผู้พิการ	8
2.3 แนวความคิดและหลักการออกแบบถิ่นอำนาจความสะดวกของผู้สูงอายุและผู้พิการ	9
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3 วิธีดำเนินการศึกษา	14
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
3.3 การดำเนินการวิจัย	16
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	17
3.6 สอดคล้องที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	17
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ	18
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ	28

4.3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ	38
4.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุและผู้พิการ	45
4.4.1 ด้านความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการต่อสถานที่ราชการ	45
4.4.2 ด้านความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่บริการสาธารณูปโภค	48
4.5 ผลการวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ	50
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุป	56
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ และผู้พิการ	56
5.1.2 ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ	57
5.1.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ	58
5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ	59
5.2 อภิปรายผล	59
5.3 ข้อเสนอแนะ	60
5.4 ข้อเสนอสำหรับทำการศึกษาครั้งต่อไป	62
เอกสารอ้างอิง	63
ภาคผนวก แบบสอบถาม	64
ประวัติผู้เขียน	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ.....	18
4.2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ.....	19
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามโรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ.....	19
4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพ.....	20
4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	21
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ.....	21
4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลักษณะรับสั่งยาเสพติด.....	22
4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	22
4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ.....	22
4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน.....	23
4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน.....	24
4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชาฯ. พ.ศ.2548.....	24
4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	25
4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ.....	25
4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย.....	26
4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อสม.....	27
4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ.....	27

4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย	28
4.19 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามเพศ	28
4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอายุ	29
4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกประเภทของความพิการตามภาครัฐ	29
4.22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามโรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ	30
4.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสถานภาพ	30
4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา	31
4.25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอาชีพ	31
4.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสิทธิการรับสวัสดิการ ทางสังคม	32
4.27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	32
4.28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	32
4.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยใน การดำเนินชีวิตประจำวัน	33
4.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	33
4.31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548	34
4.32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	35
4.33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ	35
4.34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย	36
4.35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรทางการแพทย์/อสม.	36
4.36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำการกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ	37

4.37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย	38
4.38 สถานที่ราชการที่กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก	38
4.39 สถานที่สาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก	39
4.40 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้ายแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก	40
4.41 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางลาดอำนวยความสะดวก	40
4.42 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านลิฟต์	41
4.43 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านบันไดอำนวยความสะดวก	42
4.44 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	42
4.45 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร	43
4.46 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านประตู	44
4.47 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านห้องส้วม	44
4.48 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ ที่ว่าการอำเภอ	45
4.49 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ เทศบาล	46
4.50 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ องค์กรบริหารส่วนตำบล	46
4.51 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ โรงพยาบาลสีคิว	47
4.52 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	47
4.53 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ สถานีตำรวจนครบาลอำเภอสีคิว	48
4.54 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการ สาธารณสุข ตลาดสดเทศบาลอำเภอสีคิว	48
4.55 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการ สาธารณสุข สวนสุขภาพอำเภอสีคิว	49
4.56 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการ สาธารณสุข มูลนิธิวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต พرحمรังสี)	49

4.57 ความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการ สาธารณะ อ่างเก็บน้ำลำ kapsalon (คลองไฝ)	50
4.58 ความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการ สาธารณะ อ่างเก็บน้ำชั้บประดู่	50
4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้าย	51
4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางลาด	51
4.61 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านลิฟต์	52
4.62 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านบันได	53
4.63 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านที่จอดรถ	53
4.64 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร	54
4.65 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านประตู	54
4.66 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านห้องส้วม	55

၁၂၁

ນາທຸກໍາ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัลพา

การเปลี่ยนแปลงในทศวรรษที่ผ่านมา จากความก้าวหน้าของการสื่อสารและความคาดหวังในปัจจุบัน มีส่วนสำคัญที่ทำให้มนุษย์สามารถติดต่อและเดินทางถึงกันได้สะดวกยิ่งขึ้น ผู้คนสามารถเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้โดยสะดวกแต่นั่นไม่ใช่สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ พวกราชเป็นผู้ที่มีสิทธิเท่าเทียมกับทุกคนในสังคมแต่โอกาสที่จะได้รับความสุข สะดวกสบายต่อการไปยังสถานที่ต่าง ๆ ก็มีข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดนั้นไม่ใช่เกิดจากการไร้ความสามารถที่จะดูแลตนเอง แต่เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากความขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพวกราช

ในการดำเนินการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการจะเป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุและคนพิการที่ประสบปัญหาอุปสรรคในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะในการเดินทาง การติดต่อหน่วยงานที่ให้บริการของส่วนราชการ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมที่ได้รับโอกาสจากนี้ เช่น บริการขนส่งมวลชน บริการสาธารณสุข โทรศัพท์ ไปรษณีย์ ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่จอดรถ อาคาร สถานที่ สถาแพแวดล้อม สาธารณสุขและบริการอื่น ๆ โดยสามารถเข้าร่วมในกิจกรรมทางสังคมได้อย่างเต็มที่ สังคมเองก็เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุและคนพิการได้แสดงความสามารถ เอื้ออำนวยประยิบด้านการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุและคนพิการให้มีการดำรงชีวิตที่มีคุณค่า เช่นเดียวกับคนทั่วไป อย่างไรก็ตามการประกาศใช้กฎหมาย กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชาฯ พ.ศ. 2548 นำหลักการไปปฏิบัติยังเป็นเพียงการขอความร่วมมือให้ถือปฏิบัติ ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงานยังไม่ตระหนักรู้ โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุและคนพิการต่อการใช้บริการสถานที่ราชการ สถานที่บริการสาธารณสุขในเขตอำเภอสีคิว และเพื่อสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่เหล่านั้นว่าได้จัดให้มีตามกฎหมาย已經完成

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อการใช้บริการสถานที่ราชการ สถานที่บริการสาธารณสุขในเขตอำเภอสีคิว
- 1.2.2 เพื่อสำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานราชการ สถานที่บริการสาธารณสุขในเขตอำเภอสีคิว ที่ผู้สูงอายุและคนพิการส่วนใหญ่ต้องการนำไปใช้บริการ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

- 1.3.1 เป็นโครงการเชิงสำรวจ (Survey study)
- 1.3.2 ประชากรตัวอย่าง ผู้สูงอายุ และคนพิการ รวมจำนวน 370 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอสีคิวที่พูดคุยกันได้รู้เรื่องดีและยินดีให้ข้อมูล
- 1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทำโครงการ
 - 1.3.3.1 แบบสัมภาษณ์เนื้อหาครอบคลุมถึงที่ต้องการศึกษาทดสอบสัมภาษณ์โดยสุ่มสัมภาษณ์ผู้สูงอายุและคนพิการที่มาใช้ลิฟท์ที่หน่วยงานราชการ และสถานที่บริการสาธารณสุข ในอำเภอสีคิว เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ข้อมูลความต้องการและความคิดเห็นของผู้สูงอายุและคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ
 - 1.3.3.2 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุและคนพิการในสถานราชการ สถานที่บริการสาธารณสุขในเขตอำเภอสีคิว
- 1.3.4 เทคนิคการเก็บข้อมูล เริ่มจากการบันทึกการส่วนตัวในเขตอำเภอสีคิวแล้ว แห่ง รวมจำนวน 11 ตำบล เข้าพบนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ โดยแนะนำตัวและบอกถึงวัตถุประสงค์ของการทำโครงการเพื่อขอทราบที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุและผู้พิการจากนั้นเข้าพบเพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์
- 1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล นำแบบสอบถามที่ได้จากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบความเรียบ理性ของข้อมูล วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทราบความต้องการของผู้สูงอายุและคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ราชการ สถานที่บริการสาธารณสุขในเขตอำเภอสีคิว

- 1.4.2 ทราบว่าสถานที่ราชการ สถานที่บริการสาธารณะในเขตอำเภอสีคิ้ว ที่ผู้สูงอายุและคนพิการต้องไปใช้บริการได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมหรือไม่
- 1.4.3 นำข้อมูลที่ได้สะท้อนให้สถานที่ต่าง ๆ ได้ทราบถึงความต้องการไปใช้บริการของผู้สูงอายุและคนพิการที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอสีคิ้ว ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ กรณีศึกษา ผู้สูงอายุและคนพิการในเขต อำเภอสีคิว จังหวัดนครราชสีมา ดังนั้นจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุและคนพิการ
- 2.2 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและคนพิการ
- 2.3 แนวความคิดและหลักการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุและคนพิการ

- 2.1.1 ความหมายของ “ผู้สูงอายุ” เจนส์และเรนเนอร์ (อ้างถึงใน เพลย์พากา กัญชโนภาส, 2541) ได้ให้ความหมายของผู้สูงอายุ ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติสิ่งมีชีวิตและได้แบ่งระดับของความสูงอายุออกเป็น 4 ประเภท คือ
 - 2.1.1.1 การสูงอายุตามวัย (Chronological aging) หมายถึง การสูงอายุตามปีปฏิทิน โดยนับจากปีที่เกิดเป็นต้นไป
 - 2.1.1.2 การสูงอายุตามสภาพร่างกาย (Biological aging) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและกระบวนการหน้าที่ที่ปรากฏขณะที่มีอายุเพิ่มขึ้น
 - 2.1.1.3 การสูงอายุตามสภาพจิตใจ (Psychological aging) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ของการรับรู้ แนวความคิด ความจำ การเรียนรู้ เชوان์ ปัญญาและลักษณะที่ปรากฏในระยะต่าง ๆ ของแต่ละคนที่มีอายุเพิ่มขึ้น
 - 2.1.1.4 การสูงอายุตามสภาพสังคม (Sociological aging) หมายถึง การเปลี่ยนแปลง บทบาทหน้าที่ สถานภาพของบุคคลในระบบสังคม เช่น ครอบครัว หน้าที่ การทำงาน รวมถึงความสำคัญในฐานะผู้ที่มีประสบการณ์

บริบูรณ์ พรพิบูลย์ (2536 อ้างถึงใน บรรชร ดวงแก้ว และ ทรัพย์ษา เดชอุดม, 2550, หน้า 12) กล่าวว่าความสูงอายุ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในระยะสุดท้ายของช่วงอายุ มุ่งเน้น ความสูงอายุหรือความหลากหลายพึงเกี่ยวข้องกับความเสื่อมถอยทั้งทางร่างกาย จิตใจ

และความประพฤติที่เกิดขึ้นตามอายุ เช่น เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น ความสามารถทางร่างกายจะลดลงดังนั้น ความสูงอายุจึงมี 2 ลักษณะ ก่อร่วมกัน

1. ความสูงอายุแบบปฐมภูมิ (Primary aging) เป็นความสูงอายุที่ต้องเกิดขึ้นกับทุกคน เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อร่วมกัน เมื่อวัยต่าง ๆ หรือเซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายมุ่งยุทธ์ใช้งานมานานก็ย่อมเกิดความเสื่อม trophic เสื่อมสภาพไปตาม อายุขัยของการทำงาน ซึ่งการเสื่อม trophic ของเซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายนี้จะส่งผลให้ เห็นเด่นชัดขึ้นที่กระดูก เช่น ผิวนังเริ่มเหี่ยวย่น ผนังเริ่มเปลี่ยนเป็นสีขาว สายตาやり พลังการลิ้งเริ่มลดลง เป็นต้น
2. ความสูงอายุแบบทุติภูมิ (Secondary aging) เป็นความสูงอายุที่มุ่งเน้นการ หลีกเลี่ยงได้ ความสูงอายุลักษณะนี้มักจะเกิดจากความปล่อยประณีต ไม่ห่วงกังวล หรือไม่รักษาสุขภาพร่างกาย การใช้ร่างกายทำงานหนักเกินไป การรับประทานอาหาร มากเกินควร การที่ร่างกายมีโรคภัยมาเบียดเบี้ยนอายุการทำงาน แต่ในประเทศที่มี ความเจริญทางด้านการแพทย์ พบว่า ผู้สูงอายุ 60 ปีแล้วยังแข็งแรงและมีความสามารถ ในการทำงานได้ดี ดังนั้น องค์กรอนามัยโลกจึงได้แบ่งเกณฑ์อายุตามสภาพการของ การมีอายุเพิ่มขึ้น ดังนี้
 1. ผู้สูงอายุ มีอายุระหว่าง 60-74 ปี
 2. คนชรา มีอายุระหว่าง 75-90 ปี
 3. คนชรามาก มีอายุ 90 ปี ขึ้นไป

บอยครั้งที่คำว่า “ผู้สูงอายุ” ในภาษาไทยถูกใช้ในความหมายเดียวกับคำว่า “อาวุโส” (Elder hood) เช่น การกล่าวถึงผู้สูงอายุว่าเป็นผู้มีอาวุโส เพราะวัยผู้ที่มี หมายความว่าผู้อาวุโสเป็นผู้ที่มี อายุตามจำนวนปีปฏิทินสูงกว่าคนรุ่นอื่นที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน จะเห็นได้ว่ามีผู้ให้ความหมายของผู้สูงอายุไว้หลายท่าน แต่โดยความหมายที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยสรุปแล้วผู้สูงอายุ คือผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความเปลี่ยนแปลง เสื่อมถอยทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536) ได้ให้ความหมายว่า ผู้สูงอายุหมายถึง บุคคลที่สังคม ได้กำหนด เกณฑ์อายุเมื่อมีชีวิตอยู่ในช่วงวัยสุดท้ายของชีวิต ซึ่งเป็นวัยเสื่อมทางร่างกาย จิตใจ และสังคม แต่ละ คนจะประกฎาการเสื่อมแตกต่างกัน นอกจากอาการเสื่อมดังกล่าวแล้ว ยังใช้เกณฑ์อายุ 60 ปี เป็น เกณฑ์สำคัญเพื่อให้ทราบว่าบุคคลใดสมควรเป็นผู้สูงอายุ namely พิจารณาประกอบกันด้วย

บรรลุ ศิริพานิช (2548) องค์การสหประชาชาติระบุว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ภาษาไทยคำว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง ใช้อายุเป็นหลักในการเรียก (60 ปี) คำว่า คนชรา

หมายถึง ลักษณะทางกายภาพเป็นหลักในการเรียก คำว่า อาวุโส หมายถึง สถานภาพทางราชการมากกว่า เก่ากว่า เป็นหลักในการเรียก (ในทางศาสนา กิจมุ่นไหญ์ เรียก กิจมุ่นไหอยกว่า อาวุโส กิจมุน้อย เรียก กิจมุ่นไหญ์ว่า ภันเต) ภาคภาษาอังกฤษ วิทยาการว่า ด้วยผู้สูงอายุ เรียกว่า Gerontology วิทยาการด้านการแพทย์เกี่ยวกับผู้สูงอายุ เรียกว่า Geriatrics medicine มีคำหลายคำ ใช้เป็นสรรพนาม เรียกผู้สูงอายุ เช่น aging, elderly, older person, senior citizen สุดแต่จะใช้ แต่ในองค์การสหประชาชาติ 用คงใช้คำว่า older persons เรียกผู้สูงอายุ

สรุกลุ เจนอบรม (2534) ได้ให้ความหมายของคนสูงอายุว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในระยะสุดท้ายของช่วงอายุมนุษย์ ดังนั้น ความสูงอายุหรือความชราภาพจึงเกี่ยวข้องกับความเสื่อมถอยทั้งทางร่างกาย จิตใจและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามอายุ

2.1.2 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิตบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.

2551”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา - ในพระราชบัญญัตินี้^๑

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม ลักษณะ ภาระ เรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้องหรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือรับอุปการะคนพิการ

“แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

“เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก” หมายความว่า เครื่องมือ อุปกรณ์ สาร์แวร์ ซอฟต์แวร์ หรือบริการที่ใช้สำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ หรือที่มีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่ม รักษา คงไว้ หรือพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันเพื่อการดำเนินชีวิตอิสระ

“ครุการศึกษาพิเศษ” หมายความว่า ครุที่มีวัตถุทางการศึกษาพิเศษสูงกว่าระดับปริญญาตรี ขึ้นไป และปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“การเรียนร่วม” หมายความว่า การจัดให้คนพิการ ได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

“สถานศึกษาเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยเฉพาะ ทั้งในลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน

“ศูนย์การศึกษาพิเศษ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระบบทั่วไป หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดต่อ เทคโนโลยี ลิงอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นๆ ใด ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

“ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระบบทั่วไป หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ โดยเฉพาะ โดยหน่วยงานการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทางสังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น

“องค์การคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการที่ได้แจ้งข้อไว้กับสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมาย ระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมาย ระเบียบหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

2.2 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและคนพิการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นองค์กรที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดบริการสาธารณสุขแก่ชุมชน รวมทั้งภารกิจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 นี้ได้กำหนดอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณสุขไว้หลายด้าน โดยเฉพาะด้านการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ไว้ในหมวด 2 มาตรา 16(10) ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และมาตรา 17(27) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่นเดียวกับเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประชาชนในท้องถิ่นของตนอย่างตามพระราชบัญญัติข้างต้น จึงได้กำหนดให้จัดทำแผนปฏิบัติการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 โดยให้มีการถ่ายโอนภารกิจ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแผนดังกล่าวกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต และเรื่องการส่งเสริมอาชีพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การนันทนาการ การส่งเสริมกีฬา หรือการจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมถึงการสาธารณสุข เช่น การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นว่าในปัจจุบันการจัดบริการสาธารณสุขในด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ได้มีการดำเนินการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ งบประมาณ และบุคลากรบางส่วนจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เป็นการเฉพาะตั้งแต่มาตรา 281 ถึงมาตรา 290 เพื่อกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนอย่างตามเจตนาของตน ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณสุขและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลประชาชนในท้องถิ่น และได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุไว้ ดังนี้ คือ มาตรา 253 บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีริบูรรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย ที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา 80 (1) โดยสรุปคือ รัฐต้องดำเนินการตามแนวโน้มฯลักษณะ สาธารณะสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ได้แก่ คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเด็ก และให้การศึกษาปฐมวัยส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปีกแห่งของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาพยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเพิ่มพาน่องได้

จากการกิจที่รับการถ่ายโอนและกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นย่อมจะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจเพิ่มมากขึ้น และภารกิจนั่นที่ควรให้ความสำคัญคือ งานสวัสดิการสังคม งานสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มของปัญหาเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งตามโครงสร้างของประชากร ในอีก 10 -20 ปี ข้างหน้าประเทศไทยจะมีประชากรกลุ่มนี้ไม่น้อยกว่า 11 ล้านคน จนอาจเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดสวัสดิการสังคมและมาตรการในการรองรับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านความรู้การจัดการทรัพยากรและบริการทางสังคม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 แนวความคิดและหลักการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุและคนพิการ

สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุและคนพิการ กับการคาดหวังในการเข้ารับการ
ลงคะแนนที่ ประเพณีค่าบริการ โดยทำการศึกษาจากการสัมภาษณ์ กลุ่มที่ใช้เป็นกรณีศึกษาได้แก่
ผู้สูงอายุที่เป็นผู้มาสมัครขึ้นบัญชีรอการถูกเรียกดัวเข้ารับการลงคะแนนที่สถานลงคะแนนที่หน่วย
บ้านบางเด ความคาดหวังของผู้สูงอายุที่มีต่อสถานลงคะแนนที่หน่วยนั้นพบว่า กลุ่มกรณีศึกษามอง
สถานลงคะแนนที่ว่าเป็นสถานที่เงียบสงบ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีผู้ช่วยเหลือ
ดูแล มีความเป็นอิสระ มีเพื่อนวัยเดียวกันอยู่ด้วยแก่傍 และความสะดวกสบายในการเรื่องการ
คมนาคมและที่อยู่อาศัย ข้างหน้าสถานลงคะแนนที่เป็นตลาดบางแคสะดวกในการซื้อของ
รับประทาน และอยู่ใกล้ลั๊ด แสดงให้เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในละแวกบ้านเป็น
ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเลือกที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ เป็นที่มาของการออกแบบปรับปรุงสิ่ง
อำนวยความสะดวกเพื่อผู้สูงอายุและผู้พิการ ในเขตอำนาจศาลศิริวัฒน์ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีสภาพทาง
กายภาพเดิมที่ไม่ได้ออกแบบไว้ให้ผู้สูงอายุและคนพิการสามารถเข้าถึงได้ โดยมีกฎกระทรวง
กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548 เป็น

แนวทางในการออกแบบและจะมีการทดสอบและศึกษาความพึงพอใจต่อราษฎรและอุปกรณ์ทดสอบเพื่อหาความพึงพอใจที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

2.3.1 มาตรฐานของต่างประเทศและประเทศไทย

มาตรฐานสากลที่พักอาศัยของผู้สูงอายุและคนพิการยังไม่มีการจัดทำเป็นกฎหมายโดยตรง โดยมีกฎหมายที่ใกล้เคียงควบคุมอยู่หลายฉบับ ได้แก่

2.3.1.1 ร่างกฎหมายกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 ในอาคาร ซึ่งกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสากลที่สูงอายุเอาไว้และรวมถึงผู้พิการหรือทุพพลภาพด้วย เนื้อหาส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงพื้นที่ โดยร่างกฎหมายฉบับนี้ได้นิยามสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

2.3.1.2 พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2547 โดยให้คำนิยามว่า สถานพยาบาลหมายความถึง สถานที่รวมตลอดถึงนานาพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพพยาบาลและการพดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด หรือการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธรรมะไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยาซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในที่ให้บริการทางด้านการดูแลและพยาบาล เช่น Nursing Homes โดยไม่รวมที่อยู่อาศัยของภาครัฐ เช่น สถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุโดยเน้นการควบคุมการดำเนินงาน และการบริการของสถานพยาบาล ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ยังเป็นการรวมผู้สูงอายุเข้ากับประชาชนอื่น ๆ เช่น ผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วย ซึ่งทำให้ข้อบังคับบางข้อไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมกับการบังคับใช้ในที่พักอาศัยสาธารณะของผู้สูงอายุและคนพิการ โดยตรง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นัตรทอง อินทร์นook (2540) ศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยทั่วไป ดังนี้ รับประทานอาหารวันละ 3 มื้อ คืนน้ำวันละ 6-8 แก้ว ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มน้ำอุ่นหลังวันละ 6-8 ชั่วโมง ขับถ่ายอุจจาระและปัสสาวะเป็นปกติ มีการออกกำลังกาย มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม มีการป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้านและภายนอกบ้าน ไม่มีการตรวจสุขภาพประจำปี พฤติกรรมการดูแลตนเองตามพัฒนาการ พบร่วมกับผู้สูงอายุมีการแก้ปัญหาเมื่อธุรกิจสืบงาน โดยการทำงานอดิเรกทำ และเมื่อรู้สึกว่าบทบาทของตนเองลดลง จะทำใจยอมรับได้ พฤติกรรมการดูแลตนเองเมื่อเกิดภาวะเบี่ยงเบนทางสุขภาพ พบร่วมกับผู้สูงอายุเมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อยจะซื้อยามารับประทาน เมื่อเจ็บป่วยรุนแรงจะรักษา กับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต พบร่วมกับผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี

สุทธิน อ่อนอุบล (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบท จังหวัดชัยภูมิ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการบริการสวัสดิการสังคม และปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบท ขัดหัวด้วยภูมิ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาลของจังหวัดชัยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบท จังหวัดชัยภูมิ ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการบริการสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอีก 2 ด้านคือการจัดที่อยู่อาศัย ด้านการส่งเสริมอาชีพและความมั่นคงของรายได้ ตามลำดับ

ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2548) ได้ศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัย และสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ จากงานวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจขนาดร่างกายของผู้สูงอายุ ตั้งแต่อายุ 60 ปี จากสถานะสังเคราะห์คุณภาพของรัฐ คลินิกผู้สูงอายุในโรงพยาบาลและชุมชนผู้สูงอายุภาคเอกชน กระจายตามจังหวัดต่าง ๆ จำนวน 404 ตัวอย่างและทำการวัดขนาดสัดส่วนร่างกายจำนวน 71 จุด นอกจากนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ ทดสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในที่พักอาศัย จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประสบปัญหามากที่สุดในเรื่องการมองเห็น คิดเป็นร้อยละ 40.1 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาที่พบบ่อยที่สุดคือการหลงลืม คิดเป็นร้อยละ 20.8 ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินต่อวันมากที่สุดคือ ห้องน้ำเล่น คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมาคือห้องนอน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านพื้นที่ใช้สอย สภาพแวดล้อม และด้านความสะอาดภายใน และไม่เคยคิดข้ายากจากที่อยู่ปัจจุบัน ร้อยละ 86.1 ผล

การสำรวจการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ทั้งหมดรวม 14 อุปกรณ์ ได้แก่ ร้าวจัน สวิทช์ไฟฟ้า ปลั๊กไฟฟ้า โถสุขภัณฑ์ การใช้สี ก็อกน้ำ ทางลาด บันได ลูกบิดประตู มือจับประตู กลอนประตู พื้น รั้วและเก้าอี้ ซึ่งสามารถแยกสรุปเป็นองค์ประกอบของภายนอกอาคาร และพื้นที่ภายในอาคาร โดยสามารถสรุปผลสังเขปได้ดังนี้ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกความสูงลูกตั้งบันได ประมาณ 13 เซนติเมตร ความชันของทางลาด อัตราส่วน 1: 12 พื้นผิวจะต้องไม่ลื่น สามารถเดิน หรือเข็นรถเข็นได้สะดวก รั้วบ้านที่มีความสูงระดับหน้าอก แบบรั้วกึ่งทึบกึ่งโปร่ง เก้าอี้สนามแบบ ชุดเก้าอี้ไม้ พนักพิง มีโต๊ะวางของตรงกลางและสามารถนั่งได้หลายคน สำหรับการใช้พื้นที่ภายในอาคาร ห้องนอนมีพื้นที่อยู่อาศัย 10-12 ตารางเมตรต่อคน ไม่รวมห้องน้ำและ 16-20 ตารางเมตร สำหรับห้องพักรวม (2 คน) และให้มีการเคลื่อนที่ของรถเข็นได้สะดวก ระดับของสวิทช์ที่ผู้สูงอายุ เลือกมากที่สุดคือระดับ 120 เซนติเมตรจากพื้น สวิทช์ไฟฟ้าไม่ควรสูงเกินไปเพื่อให้ผู้สูงอายุกดได้ สะดวกโดยไม่ต้องเอื่อม ส่วนระดับของปลั๊กไฟฟ้าที่ผู้สูงอายุเลือกมากที่สุดคือระดับ 90 เซนติเมตร จากพื้นระดับปลั๊กไฟฟ้าต้องไม่ต่ำเกินไปเพื่อไม่ให้ผู้สูงอายุต้องก้มลงไปมาก โดยรูปแบบของสวิทช์มีขนาดใหญ่ไม่มากนัก แสดงว่าผู้สูงอายุเลือกใช้อุปกรณ์ที่คุ้นเคยอยู่แล้ว ส่วนปลั๊กไฟฟ้า เลือกใช้ปลั๊กแบบที่มีสวิทช์ตัดไฟประกอบด้วยมากที่สุด แสดงว่าผู้สูงอายุมีความต้องการใช้อุปกรณ์ ที่มีความปลอดภัย และไม่ยุ่งยากที่จะใช้งาน สำหรับอุปกรณ์ ลูกบิด มือจับเปิดประตู และกลอน ประตู มีการเลือกใช้ลูกบิดประตูมากกว่ามือจับเปิดประตู ในอัตราส่วน ร้อยละ 52.6 กับร้อยละ 47.4 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการแขวนของผู้สูงอายุที่มีความชัดติดกับลิ้นแฉล้มเก่าๆ แต่สำหรับก็อกน้ำ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกใช้ก็อกน้ำแบบปิดไปด้านข้าง โถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 400 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 500 มิลลิเมตร ระหว่างผู้สูงอายุเลือกร้าวจันที่ใช้ในพื้นที่ห้องน้ำไปเป็น สแตนเลส เส้นผ่าศูนย์กลาง 4.5 เซนติเมตร ความสูงจากพื้นถึงระดับบนสุดของร้าวจันผู้สูงอายุเลือกความสูง 80 เซนติเมตร ร้าวจันด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร มีความสูง จากจุดยึดไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร และรูปแบบร้าวจันในห้องน้ำ เลือกแบบราวดิติดพื้น 2 ข้าง การใช้สีสำหรับป้ายต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกสี สีน้ำเงินบนพื้นสีขาวเป็น ตัวอักษรที่ผู้สูงอายุมองเห็นชัดที่สุด

ปัจจุบันทั้ง บุนนาค (2554) ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุ ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในด้านต่าง ๆ คือ พฤติกรรมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านการรับประทานอาหาร ด้านการปฏิบัติตนในภาวะเจ็บป่วย ด้านจัดการความเครียด เปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพ ผู้สูงอายุตามความแตกต่าง ดังนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุระดับการศึกษา สถานภาพ สมรส รายได้ และความพอดีของรายได้ แหล่งที่มาของรายได้ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุ ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 335 คน สูมตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

(Multiple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ การสัมภาษณ์ข้อมูล ส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพผู้สูงอายุ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใช้การทดสอบค่า (t-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมสุขภาพของ ผู้สูงอายุโดยรวมระดับปานกลาง รายด้านพบว่า การรับประทานอาหารระดับดี การออกกำลังกาย ระดับปานกลาง การจัดการความเครียดระดับพอใช้ และการปฏิบัติงานในภาวะเจ็บป่วยระดับดี ผู้สูงอายุที่มีรายได้ และความพอดีของรายได้ แหล่งที่มาของรายได้ ส่วนใหญ่ระดับการศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะควรให้เทศบาล หรือสถานอนามัย จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ อีก การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย และสภาพความพร้อมของร่างกาย เช่น รำ ไม้พอง เปตอง รำไทเก๊ก ฯลฯ และมีการพับประสั้งสรรค์ ของผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และความคิดเห็นระหว่างกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้สูงอายุและคนพิการมีความ ต้องการทึ่งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ดังนั้นการให้บริการทางด้านสวัสดิการทางสังคม ใน เรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องจัดให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อให้ผู้สูงอายุและคนพิการสามารถดำเนินกิจวัตรประจำวันและอยู่ในสังคม ได้อย่างปลอดภัยและ มีความสุข

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การจัดทำโครงการครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ กรณีศึกษา ผู้สูงอายุและคนพิการ ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส โดยมีการเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การดำเนินการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือในเขต อำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส จำนวนทั้งหมด 4,240 คน (รายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการ ที่ว่าการอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส พ.ศ.2556)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

คือ ผู้สูงอายุ และคนพิการ รวมจำนวน 370 คน แบ่งเป็นผู้สูงอายุ จำนวน 250 คน และผู้พิการจำนวน 120 คน ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส

ใช้วิธีของ Taro Yamane เพื่อหา จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั้งหมด โดยได้คำนวณความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม ตัวอย่างที่ยอมให้เกิดระหว่างค่าจริงและค่าประมาณร้อยละ 0.05 ตามสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = จำนวนขนาดตัวอย่างประชาชนที่ต้องการ

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

$$n = \frac{4,240}{1 + 4,240(0.05)^2}$$

แทนค่าสูตร $n = 365.51$ หรือ 366 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.2.1 เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม เพื่อใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.2.1.1 แบบสอบถามเนื้อหาครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาทดสอบสัมภาษณ์โดยสุ่ม สัมภาษณ์ผู้สูงอายุและคนพิการที่มาใช้สิทธิ์ที่หน่วยงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 11 ตำบลในอำเภอสีคิว เนื้อหาของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ข้อมูลความต้องการและความคิดเห็นของผู้สูงอายุและคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ

3.2.1.2 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานราชการ สถานที่บริการสาธารณณะในเขตอำเภอสีคิว ที่ผู้สูงอายุและคนพิการส่วนใหญ่ต้องการไปใช้บริการ

ตัวแปรต้น

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- โรคประจำตัว
- สถานภาพ
- การศึกษา
- การศึกษา
- สวัสดิการสังคม
- รายได้
- การออกกำลังกาย
- การใช้อุปกรณ์
- พื้นที่อาศัย
- ความรู้ภูมิประท่วงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ ที่เข้าใช้บริการ ได้แก่
- สถานที่ราชการที่ไปติดต่อ
- สถานที่บริการสาธารณูปโภค ตลาดเทศบาลสีคิว สวนสุขภาพ มูลนิธิวิหารหลวงปู่โต อ่องเกื้นนำชัย ประดู่ คลองไฝ

ตัวแปรตาม

ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนครราชสีมา

ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ ที่เข้าใช้บริการ ได้แก่

- สถานที่ราชการที่ไปติดต่อ
- สถานที่บริการสาธารณูปโภค ตลาดเทศบาลสีคิว สวนสุขภาพ มูลนิธิวิหารหลวงปู่โต อ่องเกื้นนำชัย ประดู่ คลองไฝ

3.3 การดำเนินการวิจัย

- 3.3.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (secondary data) ในการศึกษารึ่งนี้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวความคิด ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว กฎหมายที่หลักฐานและเอกสารของทางราชการ
- 3.3.2 สร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการศึกษา ได้แก่
- 3.3.2.1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้แก่ เพศ อายุ โรคประจำตัว สถานภาพ ระดับการศึกษา อชีพ สิทธิในการรับบริการทางสังคม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออกกำลังกาย การใช้อุปกรณ์ช่วย พื้นที่อยู่อาศัย ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศสิ่งสิ่งอำนวยความสะดวกฯ และความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ
 - 3.3.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไปติดต่อ และสถานที่บริการสาธารณสุข เช่น ตลาดเทศบาลสีคิว สวนสุขภาพ มูลนิธิวิหารหลวงปู่โต อ่างเก็บน้ำชันประดู่ คลองไฝ
 - 3.3.2.3 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่ได้จัดทำขึ้น ไปให้กับกลุ่มตัวอย่างและทำการเก็บข้อมูลเพื่อหาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุและคนพิการในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส
 - 3.3.2.4 ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุและคนพิการในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส
 - 3.3.2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล มาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกระบวนการวิจัย ดังนี้

- 3.4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (secondary data) ในการศึกษารึ่งนี้จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวความคิด ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว กฎหมายที่หลักฐานและเอกสารของทางราชการ
- 3.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
- 3.4.2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ การออกกำลังกาย การศึกษา อชีพ โรคประจำตัว การใช้อุปกรณ์ช่วย เช่นรถเข็น หูฟัง

3.4.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ราชการที่ไปติดต่อ และสถานที่บริการสาธารณูปโภค เช่น ตลาดเทศบาลลีกิว สวนสุขภาพ มูลนิธิวิหารหลวงปู่โต อ่างเก็บน้ำซับประคุ่ คลองไฝ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสัมภาษณ์ มาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

3.5.1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้แก่ เพศ อายุ โรคประจำตัว สถานภาพ ระดับการศึกษา อชีพ สิทธิในการรับบริการทางสังคม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออกกำลังกาย การใช้อุปกรณ์ช่วย พื้นที่อยู่อาศัย ความรู้เกี่ยวกับกฎกระทรวงเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก และความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ใช้การวิเคราะห์ด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency)

3.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ราชการที่ไปติดต่อ และสถานที่บริการสาธารณูปโภค เช่น ตลาดเทศบาลลีกิว สวนสุขภาพ มูลนิธิวิหารหลวงปู่โต อ่างเก็บน้ำซับประคุ่ คลองไฝ

ใช้การทดสอบโดยการใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std.Deviation) แล้วกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (Mean) ดังนี้ (บัญชี ศรีสะอด: 2535)

- ค่าเฉลี่ยของคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก
- ค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย
- ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารังนี้ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐานดังนี้

- ร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ล่วงเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนนทบุรี แบ่งหัวข้อย่อยดังนี้

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ
- 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ
- 3) ผลการวิเคราะห์ความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 5) ผลการวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ

ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ คือ เพศ อายุ โรคประจำตัว สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ สิทธิในการรับบริการทางสังคม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออกกำลังกาย การใช้อุปกรณ์ช่วย พื้นที่อยู่อาศัย ความรู้เกี่ยวกับกฎกระทรวงเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกฯ และความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ผลปรากฏดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 พบว่าจำนวน 250 คน เป็นเพศชายจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 และเพศหญิงจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	122	48.8
หญิง	128	51.2
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอายุ ดังแสดงในตารางที่ 4.2 พบว่าช่วงอายุที่มีจำนวนมากสุดคือช่วงอายุ 65-69 ปี มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมาคือ ช่วงอายุ

น้อยกว่า 60-64 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ลำดับต่อมาคือ ช่วงอายุ 75-79 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และลำดับสุดท้ายคือ ช่วงอายุ 70-74 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
60 - 64 ปี	70	28.0
65 - 69 ปี	77	30.8
70 - 74 ปี	51	20.4
75 - 79 ปี	52	20.8
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตาม โรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ ดังแสดงในตารางที่ 4.3 พบร่วมกันว่า โรคกลุ่มตัวอย่างผู้พิการเป็นมากสุดคือปอดหลังปอดเอว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 รองลงมาคือ ความดันโลหิตสูงจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ลำดับต่อมาคือ ข้อเสื่อม/ไขข้ออักเสบ/กระดูกพรุน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 ลำดับต่อมาคือ โรคตา โรคต้อ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 ลำดับต่อมาเป็นหวัด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 ลำดับต่อมาคือ โรคอื่นๆ ได้แก่ โรคโลหิตจาง, โรคผิวหนัง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ลำดับต่อมา โรคหัวใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และลำดับสุดท้ายคือ อัมพาต / อัมพฤกษ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตาม โรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ

โรคประจำตัว	จำนวนคน	ร้อยละ
ความดันโลหิตสูง	65	26.0
ปอดหลังปอดเอว	69	27.6
ข้อเสื่อม/ไขข้ออักเสบ/กระดูกพรุน	42	16.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

โรคประจำตัว	จำนวนคน	ร้อยละ
โรคหัวใจ	4	1.6
เบาหวาน	27	10.8
โรคตา โรคต้อ	33	13.2
อัมพาต / อัมพฤกษ์	2	.8
อื่นๆ	8	3.2
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.4 พบว่า สถานภาพที่มีจำนวนมากสุดคือสมรส จำนวน 175 คน กิตเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ หน้ายา/ หย่าร้าง จำนวน 67 คน กิตเป็นร้อยละ 26.80 และลำดับสุดท้ายคือ โสด จำนวน 8 คน กิตเป็นร้อย ละ 3.20

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
โสด	8	3.2
สมรส	175	70.0
หน้ายา/อย่าล้าง	67	26.8
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.5
พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ระดับประถมศึกษา จำนวน 154 คน กิตเป็นร้อยละ 61.60 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 91 คน กิตเป็นร้อยละ 36.40 ลำดับต่อมา คือ ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 คน กิตเป็นร้อยละ 1.20 และลำดับสุดท้ายคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับสูงกว่าปริญญาตรีทั่วไป จำนวน 1 คน เท่ากัน กิตเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	91	36.4
ระดับปฐมศึกษา	154	61.6
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	3	1.2
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	1	.4
ระดับสูงกว่าปริญญาตรีทั่วไป	1	.4
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ ดังแสดงในตารางที่ 4.6 พนว่าส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร/ทำไร่ทำนา จำนวน 115 คน กิตเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 89 คน กิตเป็นร้อยละ 35.60 ลำดับต่อมา คือ เกษตรรับจ้างทั่วไป จำนวน 38 คน กิตเป็นร้อยละ 15.20 ลำดับต่อมา คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน กิตเป็นร้อยละ 2.00 ลำดับต่อมา คือ อื่นๆ ได้แก่ ประมง จำนวน 2 คน กิตเป็นร้อยละ 0.80 และลำดับสุดท้ายคือ ข้าราชการบำนาญ จำนวน 1 คน กิตเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	38	15.2
เกษตรกร/ทำไร่ทำนา	115	46.0
ข้าราชการบำนาญ	1	.4
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	5	2.0
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	89	35.6
อื่นๆ	2	.8
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามสิทธิการรับสวัสดิการทางสังคม ดังแสดงในตารางที่ 4.7 พนว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมดได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุจำนวน 250 คน กิตเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามสิทธิรับสวัสดิการทางสังคม

สิทธิรับสวัสดิการทางสังคม	จำนวนคน	ร้อยละ
ผู้สูงอายุ	250	100.0
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.8 พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้มากสุด คือ น้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 84.00 ลำดับต่อมา รายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวนคน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	210	84.0
5,001 - 10,000 บาท	39	15.6
10,001 - 15,000 บาท	1	.4
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.9 พบว่าส่วนใหญ่ ไม่มีการออกกำลังกาย จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ลำดับต่อมา มีการออกกำลังกาย คือเดิน วิ่งเหยาะฯ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 ลำดับต่อมา คือ ถือจักรยาน และออกกำลังกายอื่นๆ ได้แก่ เล่นเบตอง, ทำสวน จำนวน 14 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.60 ลำดับต่อมา คือโยคะ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ลำดับสุดท้าย คือภายในบริหาร จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 เท่ากัน

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่มีการออกกำลังกาย	115	46.0
เดิน วิ่งเหยาะฯ	98	39.2
ถือจักรยาน	14	5.6

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
กายบริหาร	2	.8
โยคะ	7	2.8
อื่นๆ	14	5.6
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังแสดงในตารางที่ 4.10 พนว่าอุปกรณ์ช่วยที่ใช้มากที่สุด คือ ไม้เท้า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมา คือ แหวนตา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 ลำดับต่อมา คือ อุปกรณ์ช่วยอื่น ๆ ได้แก่ ไม้ขันรักแร้, ฟ้าอ้อม จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 ลำดับต่อมา คือ เครื่องช่วยฟัง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และลำดับสุดท้ายคือ รถเข็น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน

การใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน	จำนวนคน	ร้อยละ
เครื่องช่วยฟัง	8	3.2
รถเข็น	4	1.6
แหวนตา	101	40.4
ไม้เท้า	109	43.6
อื่นๆ	28	11.2
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 4.11 พนว่าพื้นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นที่มีจำนวนมากสุด คือ ตำบลลีดี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 รองลงมา คือตำบลคลุณนา, ตำบลคลุนน้อย, ตำบลหนองบัวน้อย, ตำบลหนองหญ้าขาว, ตำบลลังโ戎ใหญ่, ตำบลดอนเมือง และตำบลคลองไฝ จำนวน 23 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.20

เท่ากัน ลำดับต่อมา คือ ตำบลมิตรภาพ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 เท่ากัน และลำดับ สุดท้ายคือ ตำบลตลาดบัวขาว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	จำนวนคน	ร้อยละ
ตำบลกุญแจนา	23	9.2
ตำบลกุดน้อย	23	9.2
ตำบลสีคิว	24	9.6
ตำบลมิตรภาพ	22	8.8
ตำบลตลาดบัวขาว	21	8.4
ตำบลหนองนำ้มใส	22	8.8
ตำบลหนองบัวน้อย	23	9.2
ตำบลหนองหญ้าขาว	23	9.2
ตำบลวังโรงใหญ่	23	9.2
ตำบลคอนเมือง	23	9.2
ตำบลคลองไไฟ	23	9.2
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการ กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548 ดัง แสดงในตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 ในขณะที่มีผู้รู้/เคยได้ยิน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ กฎหมาย การกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฯ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน	179	71.6
รู้/เคยได้ยิน	71	28.4
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตารางที่ 4.13 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	12	4.8
ลำดับที่ 2	61	24.4
ลำดับที่ 3	49	19.6
ลำดับที่ 4	81	32.4
ลำดับที่ 5	32	12.8
ลำดับที่ 6	15	6.0
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และจัดให้อยู่ลำดับที่ 6 ไม่มี

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ

ด้านเบี้ยยังชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	183	73.2
ลำดับที่ 2	30	12.0

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านเบี้ยยังชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 3	7	2.8
ลำดับที่ 4	13	5.2
ลำดับที่ 5	17	6.8
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย ดังแสดงในตารางที่ 4.15 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และจัดให้อยู่ลำดับที่ 6 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย

ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	44	17.6
ลำดับที่ 2	114	45.6
ลำดับที่ 3	61	24.4
ลำดับที่ 4	25	10.0
ลำดับที่ 5	5	2.0
ลำดับที่ 6	1	.4
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อสม. ดังแสดงในตารางที่ 4.16 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60

จัดให้้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อสม.

ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อสม.	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	8	3.2
ลำดับที่ 2	29	11.6
ลำดับที่ 3	79	31.6
ลำดับที่ 4	64	25.6
ลำดับที่ 5	38	15.2
ลำดับที่ 6	32	12.8
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำการกิจกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ ดังแสดงในตารางที่ 4.17 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 ไม่มี จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำการกิจกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ

ด้านพื้นที่ทำการกิจกรรม	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 2	1	.4
ลำดับที่ 3	30	12.0
ลำดับที่ 4	28	11.2
ลำดับที่ 5	86	34.4
ลำดับที่ 6	105	42.0
รวม	250	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย ดังแสดงในตารางที่ 4.18 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ในลำดับที่ 1 มีจำนวน 2 คน กิตเป็นร้อยละ 0.80 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 15 คน กิตเป็นร้อยละ 6.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 24 คน กิตเป็นร้อยละ 9.60 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 40 คน กิตเป็นร้อยละ 16.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 72 คน กิตเป็นร้อยละ 28.80 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 97 คน กิตเป็นร้อยละ 38.80

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย

ด้านอุปกรณ์ช่วย	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	2	.8
ลำดับที่ 2	15	6.0
ลำดับที่ 3	24	9.6
ลำดับที่ 4	40	16.0
ลำดับที่ 5	72	28.8
ลำดับที่ 6	97	38.8
รวม	250	100.0

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.19 พบว่าจำนวน 120 คน เป็นเพศชายจำนวน 62 คน กิตเป็นร้อยละ 51.70 และเพศหญิงจำนวน 58 คน กิตเป็นร้อยละ 48.30

ตารางที่ 4.19 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	62	51.7
หญิง	58	48.3
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอายุ ดังแสดงในตารางที่ 4.20 พนบว่าช่วงอายุที่มีจำนวนมากสุดคือช่วงอายุ 46-59 ปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาคือ ช่วงอายุ น้อยกว่า 16-30 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 ลำดับต่อมาคือ ช่วงอายุ 31-45 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และลำดับสุดท้ายคือ ช่วงอายุ 15 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15 ปี	8	6.7
16 - 30 ปี	35	29.2
31 - 45 ปี	25	20.8
46 - 59 ปี	52	43.3
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามประเภทของความพิการตามภาครัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.21 พนบว่าความพิการที่มีจำนวนมากสุด คือ ทางกายหรือการเคลื่อนไหว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ลำดับต่อมาคือ ทางการมองเห็น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 และลำดับสุดท้ายคือ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกประเภทของความพิการตามภาครัฐ

ประเภทของความพิการตามภาครัฐ	จำนวนคน	ร้อยละ
ทางการมองเห็น	29	24.2
ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	22	18.3
ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	69	57.5
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามโรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ ดังแสดงในตารางที่ 4.22 พนบว่าโรคกลุ่มตัวอย่างผู้พิการเป็นมากสุดคือปวดหลังปวดเอว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาคือ อัมพาต / อัมพฤกษ์ จำนวน 21 คน คิด

เป็นร้อยละ 17.50 ลำดับต่อมาคือ โรคตา โรคต้อ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ลำดับต่อมาคือ โรคความดันโลหิตสูง และข้อเสื่อม/ไขข้ออักเสบ/กระดูกพรุน จำนวนเท่ากัน คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ลำดับต่อมา เปาหวาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และลำดับสุดท้าย คือ โรคหัวใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามโรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ

โรคประจำตัว	จำนวนคน	ร้อยละ
ความดันโลหิตสูง	15	12.5
ปวดหลัง ปวดเอว	41	34.2
ข้อเสื่อม/ไขข้ออักเสบ/กระดูกพรุน	15	12.5
โรคหัวใจ	2	1.7
เปาหวาน	6	5.0
โรคตา โรคต้อ	20	16.7
อัมพาต / อัมพฤกษ์	21	17.5
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสถานภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.23 พบว่า สถานภาพที่มีจำนวนมากสุดคือสมรส จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมาคือ โสด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และลำดับสุดท้ายคือหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
โสด	48	40.0
สมรส	65	54.2
หม้าย/อย่าล้าง	7	5.8
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.24 พบว่ากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ระดับประถมศึกษา จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา คือ ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 ลำดับต่อมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และลำดับสุดท้ายคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	37	30.8
ระดับประถมศึกษา	66	55.0
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	15	12.5
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2	1.7
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอาชีพ ดังแสดงในตารางที่ 4.25 พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ลำดับต่อมา คือ เกษตรกร/ทำไร่/ทำนา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และลำดับสุดท้ายคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	32	26.7
เกษตรกร/ทำไร่/ทำนา	21	17.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2	1.7
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	65	54.2
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสิทธิการรับสวัสดิการทางสังคม ดังแสดงในตารางที่ 4.26 พบว่ากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมดได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามสิทธิการรับสวัสดิการทางสังคม

สิทธิการรับสวัสดิการทางสังคม	จำนวนคน	ร้อยละ
ผู้พิการ	120	100.0
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 4.27 พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้มากสุด คือ น้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 และรายได้ 5001-10,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวนคน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	111	92.5
5,001 - 10,000 บาท	9	7.5
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ดังแสดงในตารางที่ 4.28 พบว่าส่วนใหญ่ ไม่มีการออกกำลังกาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 ลำดับต่อมามีการออกกำลังกาย คือเดิน วิ่งเหยาะๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 ลำดับสุดท้าย คือ กายบริหาร และ ออกกำลังกายอื่น ๆ ได้แก่ เล่นเปตอง, ทำสวน จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 เท่ากัน

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่มีการออกกำลังกาย	85	70.8
เดิน วิ่งเหยาะๆ	31	25.8
กายบริหาร	2	1.7
อื่นๆ	2	1.7
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังแสดงในตารางที่ 4.29 พบว่าอุปกรณ์ช่วยที่ใช้มากที่สุด คือ รถเข็น จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 รองลงมา คือ ไม้เท้า จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ลำดับต่อมา คือ แวนต้า จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 ลำดับต่อมา คือ เครื่องช่วยฟัง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ลำดับต่อมา คือ อุปกรณ์ช่วยอื่น ๆ ได้แก่ ไม้ขันรักแร้, ผ้าอ้อม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และ ลำดับสุดท้ายคือ คอกช่วยเดิน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน

อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน	จำนวนคน	ร้อยละ
เครื่องช่วยฟัง	20	16.7
รถเข็น	35	29.2
แวนต้า	25	20.8
ไม้เท้า	30	25.0
คอกช่วยเดิน	4	3.3
อื่นๆ	6	5.0
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 4.30 พบว่าพื้นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นที่มีจำนวนมากสุด คือ ตำบลหนองหญ้าขาว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รองลงมา คือ ตำบลกอกถyunana ตำบลกุดน้อย ตำบลมิตรภาพ ตำบลลาดบัวขาว ตำบลหนองบัวน้อย ตำบลวังโรงใหญ่ ตำบลดอนเมือง และตำบลคลองไฝ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 เท่ากัน และลำดับสุดท้ายคือ ตำบลลีกิ้ว และตำบลหนองน้ำใส จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 เท่ากัน

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	จำนวนคน	ร้อยละ
ตำบลกอกถyunana	11	9.2
ตำบลกุดน้อย	11	9.2
ตำบลลีกิ้ว	10	8.3

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	จำนวนคน	ร้อยละ
ตำบลมิตรภาพ	11	9.2
ตำบลลาดบัวขาว	11	9.2
ตำบลหนองนำ้ใส	10	8.3
ตำบลหนองบัวน้อย	11	9.2
ตำบลหนองหญ้าขาว	12	10.0
ตำบลวังโรงใหญ่	11	9.2
ตำบลคลองเมือง	11	9.2
ตำบลคลองไฝ	11	9.2
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้พิการ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการบริหารด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548 ดังแสดงในตารางที่ 4.31 พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 ในขณะที่มีผู้รู้/เคยได้ยิน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการบริหารด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฯ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน	86	71.7
รู้/เคยได้ยิน	34	28.3
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาระ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตารางที่ 4.32 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มี

จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 จัดให้อ่ายในลำดับที่ 5 มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 และจัดให้อ่ายในลำดับที่ 6 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการ
สนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	9	7.5
ลำดับที่ 2	28	23.3
ลำดับที่ 3	17	14.2
ลำดับที่ 4	33	27.5
ลำดับที่ 5	26	21.7
ลำดับที่ 6	7	5.8
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ ดังแสดงในตารางที่ 4.33 พบว่าความต้องการที่จัดให้อ่ายลำดับที่ 1 มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 จัดให้อ่ายในลำดับที่ 2 มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 จัดให้อ่ายในลำดับที่ 3 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 จัดให้อ่ายในลำดับที่ 4 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 จัดให้อ่ายในลำดับที่ 5 มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และจัดให้อ่ายลำดับที่ 6 ไม่มี

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการ
สนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ

ด้านเบี้ยยังชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	81	67.5
ลำดับที่ 2	16	13.3
ลำดับที่ 3	3	2.5
ลำดับที่ 4	8	6.7
ลำดับที่ 5	12	10.0
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย ดังแสดงในตารางที่ 4.34 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.70 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และจัดให้อยู่ลำดับที่ 6 ไม่มี

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย

ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	24	20.0
ลำดับที่ 2	50	41.7
ลำดับที่ 3	33	27.5
ลำดับที่ 4	10	8.3
ลำดับที่ 5	3	2.5
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณทางการแพทย์/อสม. ดังแสดงในตารางที่ 4.35 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80

ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรทางการแพทย์/อสม.

ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรทางการแพทย์/อสม.	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	4	3.3
ลำดับที่ 2	17	14.2

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรทางการแพทย์/อสม.	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 3	32	26.7
ลำดับที่ 4	35	29.2
ลำดับที่ 5	19	15.8
ลำดับที่ 6	13	10.8
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ ดังแสดงในตารางที่ 4.36 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 ไม่มี จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านพื้นที่ทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ/คนพิการ

ด้านพื้นที่ทำกิจกรรม	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 2	1	.8
ลำดับที่ 3	20	16.7
ลำดับที่ 4	19	15.8
ลำดับที่ 5	38	31.7
ลำดับที่ 6	42	35.0
รวม	120	100.0

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย ดังแสดงในตารางที่ 4.37 พบว่าความต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 และที่ 4 มีจำนวน 15 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30

ตารางที่ 4.37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ จำแนกตามลำดับความต้องการ
สนับสนุนจากภาครัฐ ด้านอุปกรณ์ช่วย

ด้านอุปกรณ์ช่วย	จำนวนคน	ร้อยละ
ลำดับที่ 1	2	1.7
ลำดับที่ 2	8	6.7
ลำดับที่ 3	15	12.5
ลำดับที่ 4	15	12.5
ลำดับที่ 5	22	18.3
ลำดับที่ 6	58	48.3
รวม	120	100.0

4.3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ สถานที่ราชการที่กลุ่มตัวอย่างต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตารางที่ 4.38 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาความต้องการใช้บริการในสถานที่ราชการพบว่าความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงพยาบาลสีคิว มีค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมา คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล มีค่าเฉลี่ย 4.05 ลำดับต่อมา คือ องค์กรบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ย 3.86 ลำดับต่อมา คือ ที่ว่าการอำเภอ มีค่าเฉลี่ย 3.81 ลำดับต่อมา คือ เทศบาล ค่าเฉลี่ย 3.55 และลำดับสุดท้าย คือ สถานีตำรวจนครสีคิว มีค่าเฉลี่ย 3.11

ตารางที่ 4.38 สถานที่ราชการที่กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่ราชการ	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
ที่ว่าการอำเภอ	3.8189	1.14866	มาก
เทศบาล	3.5514	1.32674	มาก
องค์กรบริหารส่วนตำบล	3.8622	1.28781	มาก
โรงพยาบาลสีคิว	4.1432	1.08626	มาก
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล	4.0568	1.11142	มาก
สถานีตำรวจนครสีคิว	3.1108	1.54644	ปานกลาง
รวม	3.7572	1.25122	มาก

พบว่าผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.39 แสดงว่าความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกในสถานที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.18$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามสถานที่พบว่า ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก ในตลาดสดชำนาญ มีค่าเฉลี่ย 3.42 ซึ่งเป็นค่าสูงสุด รองลงมา คือ บุณนิชิวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต) มีค่าเฉลี่ย 3.33 ลำดับต่อมา คือ สวนสุขภาพ ชำนาญสีวิว มีค่าเฉลี่ย 3.23 ลำดับต่อมา คือ อ่างเก็บน้ำลำคลอง มีค่าเฉลี่ย 2.99 และลำดับสุดท้าย คือ อ่างเก็บน้ำชั้บประดู่ มีค่าเฉลี่ย 2.91

ตารางที่ 4.39 สถานที่สาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก

สถานที่ราชการ	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
ตลาดสดชำนาญ	3.4243	1.26917	ปานกลาง
สวนสุขภาพชำนาญสีวิว	3.2351	1.36203	ปานกลาง
บุณนิชิวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต)	3.3378	1.46760	ปานกลาง
อ่างเก็บน้ำลำคลอง	2.9946	1.47241	ปานกลาง
อ่างเก็บน้ำชั้บประดู่	2.9135	1.40964	ปานกลาง
รวม	3.1811	1.39617	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ดังแสดงในตารางที่ 4.40 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณารายด้านมีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ มีค่าเฉลี่ย 4.40 รองลงมา คือ มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ มีค่าเฉลี่ย 4.38 ลำดับต่อมา คือ ป้ายอำนวยสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ มีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน มีค่าเฉลี่ย 4.35 ลำดับต่อมา คือ มีตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ มีค่าเฉลี่ย 4.34 และลำดับสุดท้าย คือสีที่ใช้เป็นสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการตัวหนังสือสีน้ำเงินพื้นสีขาว มีค่าเฉลี่ย 4.30

ตารางที่ 4.40 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านป้าย	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ	4.3838	.87343	มาก
มีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวก	4.4000	.83097	มาก
สะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ			
มีตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก	4.3486	.84588	มาก
สะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ			
สีที่ใช้เป็นสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ ตัวหนังสือสีน้ำเงินพื้นสีขาว	4.3027	.84600	มาก
ป้ายอำนวยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ มีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน	4.3595	.80175	มาก
รวม	4.3589	0.83961	มาก

ภาพรวมความต้องการด้านทางลาดอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ดังแสดงในตารางที่ 4.41 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พื้นผิวทางลาด เป็นวัสดุที่ไม่ลื่น มีค่าเฉลี่ย 4.55 รองลงมา คือพื้นผิวของจุดต่อเนื่องกับทางลาดเรียบไม่สะคุด มีค่าเฉลี่ย 4.46 ลำดับต่อมา คือ บริเวณทางลาดขัดให้มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการติดไว้ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ลำดับต่อมา คือ ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกั้นยกขอบพื้นสูงจากพื้นที่ผิวทางลาดไม่น้อยกว่า 50ม.m. และมีรากันตก มีค่าเฉลี่ย 4.31 ลำดับสุดท้าย คือ มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่วางยางไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร มีค่าเฉลี่ย 4.26

ตารางที่ 4.41 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการด้านทางลาดอำนวยความสะดวก

ทางลาด	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
พื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น	4.5514	.65751	มากที่สุด
พื้นผิวของจุดต่อเนื่องกับทางลาดเรียบไม่สะคุด	4.4649	.72516	มาก

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

ทางลาด	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
ทางลาดด้านที่ไม่มีพนังกันขกของพื้นสูงจากพื้นที่ผิวทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มม และมีร้าวกันตก	4.2622	.91000	มาก
ทางลาดด้านที่ไม่มีพนังกันขกของพื้นสูงจากพื้นที่ผิวทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มม และมีร้าวกันตก	4.3189	.84000	มาก
บริเวณทางลาดจัดให้มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุ และคนพิการติดไว้	4.4027	.78433	มาก
รวม	4.4000	0.78340	มาก

สรุปภาพรวมความต้องการด้านลิฟต์สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) ดังแสดงในตารางที่ 4.42 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีระบบแสงเพื่อป้องกันมิให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร มีค่าเฉลี่ย 4.37 รองลงมา คือ มีตัวเลขและแสงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง มีค่าเฉลี่ย 4.32 ลำดับต่อมา คือ คือ มีทึ้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกระพริบสีแดงกรณีที่ลิฟต์ขัดข้อง มีค่าเฉลี่ย 4.248 ลำดับต่อมา คือ มีปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มม. มีค่าเฉลี่ย 4.240 และลำดับสุดท้าย มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้ มีค่าเฉลี่ย 4.31

ตารางที่ 4.42 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านลิฟต์

ด้านลิฟต์	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
มีระบบแสงเพื่อป้องกันมิให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร	4.3730	.89946	มาก
มีปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มม.	4.2405	.96215	มาก
มีตัวเลขและแสงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง	4.3270	.88564	มาก
มีทึ้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกระพริบสีแดงกรณีที่ลิฟต์ขัดข้อง	4.2486	1.00287	มาก
มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้	4.3162	.97113	มาก
รวม	4.3011	0.94425	มาก

ภาพรวมความต้องการด้านบันไดอันวายความสะควรสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ดังแสดงในตารางที่ 4.43 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีร้าบันไดทึ้งสองข้าง มีค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมา คือ พื้นผิวของบันไดมีวัสดุที่ไม่ลื่น มีค่าเฉลี่ย 4.48 ลำดับต่อมา คือ ลูกตึ้งบันไดไม่เปิดเป็นช่องโล่ง มีค่าเฉลี่ย 4.53 ลำดับต่อมา คือ มีchanพกบันไดทุกระยะในแนวตั้ง ไม่เกิน 2,000 มม. มีค่าเฉลี่ย 4.28 และลำดับสุดท้าย คือ ความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า 1,500 มม. มีค่าเฉลี่ย 4.25

ตารางที่ 4.43 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านบันไดอันวายความสะควร

ด้านบันได	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
ความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า 1,500 มม.	4.2568	.75189	มาก
มีร้าบันไดทึ้งสองข้าง	4.4946	.69938	มาก
พื้นผิวของบันไดมีวัสดุที่ไม่ลื่น	4.4865	.74432	มาก
มีchanพกบันไดทุกระยะในแนวตั้ง ไม่เกิน 2,000 มม.	4.2892	.84913	มาก
ลูกตึ้งบันไดไม่เปิดเป็นช่องโล่ง	4.3541	.87825	มาก
รวม	4.3726	0.78459	มาก

ภาพรวมความต้องการด้านที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) ดังแสดงในตารางที่ 4.44 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคาร มีค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมา คือ มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการมีรูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นที่จอดรถด้านติดกับทางเดินรถ ค่าเฉลี่ย 4.40 ลำดับต่อมา คือ พื้นที่จอดรถมีพื้นผิวเรียบ ระดับเสมอ กัน มีค่าเฉลี่ย 4.43 ลำดับต่อมา คือ มีป้ายปิดตั้งให้เห็นในตำแหน่งที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.38 และลำดับสุดท้าย คือ ที่จอดรถเป็นพื้นที่สีเหลืองผืนผ้า มีที่วางข้างที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 มม. มีค่าเฉลี่ย 4.26

ตารางที่ 4.44 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ

ด้านที่จอดรถ	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคาร	4.4595	.72488	มาก
มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการมีรูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นที่จอดรถด้านติดกับทางเดินรถ	4.4054	.73840	มาก

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

ด้านที่จอดรถ	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
ที่จอดรถเป็นพื้นที่สีเหลืองผืนผ้า มีที่ว่างข้าง ที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 -mm	4.2676	.83700	มาก
พื้นที่จอดรถมีพื้นผิวเรียบ ระดับเสมอ กัน	4.4324	.71532	มาก
มีป้ายปิดตั้งให้เห็นในตำแหน่งที่ชัดเจน	4.3892	.82960	มาก
รวม	4.3908	0.76904	มาก

แสดงภาพรวมความต้องการ ด้านทางเข้าอาคารทางเดินระหว่างอาคารสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ผลปรากฏว่าคะแนนความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ดังแสดงในตารางที่ 4.45 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พื้นผิวเรียบเสมอ กัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีค่าเฉลี่ย 4.53 รองลงมา คือ พื้นต่างระดับมีทางขึ้นลง ได้สะคาก ไกล์ที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ลำดับต่อมา คือ ทางระบายน้ำบนพื้นมีฝาปิดสนิท มีค่าเฉลี่ย 4.38 ลำดับต่อมา คือ สิ่งที่เว้นหนีจากทางเดินมีความสูงไม่น้อยกว่า 2,000 mm มีค่าเฉลี่ย 4.28 และลำดับสุดท้าย คือ บริเวณทางแยกหรือทางเลี้ยวมีพื้นผิวต่างสัมผัส มีค่าเฉลี่ย 4.26

ตารางที่ 4.45 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร

ทางเข้าอาคารทางเดินระหว่างอาคาร	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
พื้นผิวเรียบเสมอ กัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง	4.5351	.65029	มากที่สุด
พื้นต่างระดับมีทางขึ้นลง ได้สะคาก ไกล์ที่ จอดรถ	4.4541	.72829	มาก
ทางระบายน้ำบนพื้นมีฝาปิดสนิท	4.3892	.79626	มาก
บริเวณทางแยกหรือทางเลี้ยวมีพื้นผิวต่าง สัมผัส	4.2676	.81402	มาก
สิ่งที่เว้นหนีจากทางเดินมีความสูงไม่ น้อยกว่า 2,000 mm	4.2892	.84272	มาก
รวม	4.3870	0.76632	มาก

ภาพรวมความต้องการ ด้านประตูสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ดังแสดงในตารางที่ 4.46 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เปิดปิดง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมา

กีอิมการติดเครื่องหมายหรือແຄນສີສັງເກດເຫັນໄດ້ຂັດເຈນກຣລືປະຕູເປັນກະຈາກ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.39 ລຳດັບຕ່ອມາ ຄື່ອ ອຸປະກຣນີເປີດ-ປິດ ປະຕູເປັນໜິດກໍານົມືດຫຼືອແກນພລັກ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.37 ລຳດັບຕ່ອມາ ກື່ອຊ່ອງປະຕູມີຄວາມກວ້າງໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 900 ມມ. ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.34 ແລະ ລຳດັບສຸດທ້າຍ ຄື່ອ ລາວຈັບປະຕູ ດ້ານນອກສູງຈາກພື້ນໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 800 ມມ. ພາວຕາມກວ້າງປະຕູ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.33

ตารางที่ 4.46 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านປະຕູ

ด้านປະຕູ	ຄ່າເຄລື່ຍ X	S.D.	การແປລັດ
ເປີດປິດຈ່າຍ	4.6000	.61771	มากທີ່ສຸດ
ຊ່ອງປະຕູມີຄວາມກວ້າງໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 900 ມມ.	4.3405	.82818	มาก
ມີການຕິດເຄື່ອງໝາຍຫຼືອແຄນສີສັງເກດເຫັນໄດ້ຂັດເຈນກຣລືປະຕູເປັນກະຈາກ	4.3973	.88130	มาก
ອຸປະກຣນີເປີດ-ປິດ ປະຕູເປັນໜິດກໍານົມືດຫຼືອແກນພລັກ	4.3757	.85028	มาก
ລາວຈັບປະຕູດ້ານນອກສູງຈາກພື້ນໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 800 ມມ. ພາວຕາມກວ້າງປະຕູ	4.3324	.81999	มาก
รวม	4.4092	0.79949	มาก

ກາພຽມຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຮັບສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາຫັບຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ຄນພິກາርດ້ານຫ້ອງສ້າມສໍາຫັບຜູ້ສູງອາຍຸແລະ ຄນພິກາර ອູ້ໃນຮະດັບນາກທີ່ສຸດ ($\bar{X} = 4.55$) ດັ່ງແສດງໃນตารางที่ 4.47 ເມື່ອພິຈາລະດ້ານປະຕູເປີດເປັນບານເປີດອອກສູ່ກາຍນອກ ຫຼືອເປັນແບບບານເລື່ອນ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.61 ຮອງລົງມາ ຄື່ອ ວັດຄຸງພື້ນທີ່ອ່ານໄໝ່ນ້ອຍ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.57 ລຳດັບຕ່ອມາ ຄື່ອ ມີລາວຈັບບຣິເວັນພັນເພື່ອພູ່ງຕ້ວ ແລະ ລາວຈັບເພື່ອນໍາໄປ ສູ່ສຸຂະກັນທີ່ອ່ານໆ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.53 ລຳດັບຕ່ອມາ ຄື່ອ ພື້ນຫ້ອງນໍາຕ້ອງມີຮະດັບເສມອກພື້ນກາຍນອກ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.52 ແລະ ລຳດັບສຸດທ້າຍ ຄື່ອ ກົກນໍາແບບປັດໄປດ້ານຂ້າງ ເປີດ – ປິດຈ່າຍ ໄນຕ້ອງອອກແຮງ ມີຄ່າເຄລື່ຍ 4.51

ตารางที่ 4.47 ความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านຫ້ອງສ້າມ

ດ້ານຫ້ອງສ້າມ	ຄ່າເຄລື່ຍ X	S.D.	ກາຮແປລັດ
ປະຕູເປັນບານເປີດອອກສູ່ກາຍນອກຫຼືອເປັນແບບບານເລື່ອນ	4.6162	.58319	มากທີ່ສຸດ
ພື້ນຫ້ອງນໍາຕ້ອງມີຮະດັບເສມອກພື້ນກາຍນອກ	4.5243	.71810	มากທີ່ສຸດ

ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

ด้านห้องส้วม	ค่าเฉลี่ย X	S.D.	การแปลผล
มีร้าวจับบริเวณผนังเพื่อพยุงตัวและร้าวจับเพื่อนำไปสู่สุขกันที่อื่น ๆ	4.5432	.65396	มากที่สุด
ก็อกน้ำแบบปิดไปด้านซ้าย เปิด -ปิดง่าย ไม่ต้องออกแรง	4.5162	.74062	มากที่สุด
วัสดุปูพื้นดองไม้ลีน	4.5703	.78030	มากที่สุด
รวม	4.5540	0.69523	มากที่สุด

4.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.4.1 ด้านความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ราชการ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.48 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ดูแลแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของที่ว่าการอำเภอ ต้องการด้านมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการเพราะติดต่อราชการใช้เวลานาน ลำดับต่อมา มีบริการแบบ one stop service (ติดต่อจุดเดียว ได้ทุกเรื่อง) และลำดับสุดท้ายมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ

ตารางที่ 4.48 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ ที่ว่าการอำเภอ

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
ที่ว่าการอำเภอ	1. มีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการเพราะติดต่อราชการใช้เวลานาน 2. มีบริการแบบ one stop service (ติดต่อจุดเดียว ได้ทุกเรื่อง) 3. ควรมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.49 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ดูแลแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของเทศบาล ต้องการด้านมีเก้าอี้เข็นไว้คอยบริการ ลำดับต่อมา

การมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ และลำดับสุดท้ายประตุควรเป็นแบบบาน เลื่อนที่เปิดง่าย ไม่ต้องใช้แรงผลัก

ตารางที่ 4.49 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ ราชการ เทศบาล

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
เทศบาล	1. มีเก้าอี้เข็นไว้คอยบริการ 2. ควรมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ 3. ประตุควรเป็นแบบบานเลื่อนที่เปิดง่าย ไม่ต้องใช้แรงผลัก

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.50 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มี เพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ต้องการด้านควรมีห้องน้ำ สำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ แบบโถนั่งโดยเฉพาะมีราวจับและกว้างพอสำหรับเก้าอี้รถเข็น ลำดับ ต่อมามีทางลาดที่ได้มาตรฐานและมีราวจับทั้งสองด้าน ลำดับต่อมามีเก้าอี้เข็นไว้คอยบริการ และ ลำดับสุดท้ายพื้นผิวทางเดินภายนอกควรเรียบไม่ขรุขระ

ตารางที่ 4.50 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ ราชการ องค์กรบริหารส่วนตำบล

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
องค์กรบริหารส่วนตำบล	1. ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ แบบโถนั่งโดยเฉพาฯมีราวจับ และกว้างพอสำหรับเก้าอี้รถเข็น 2. มีทางลาดที่ได้มาตรฐานและมีราวจับทั้งสองด้าน 3. มีเก้าอี้เข็นไว้คอยบริการ 4. พื้นผิวทางเดินภายนอกควรเรียบไม่ขรุขระ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.51 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มี เพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของโรงพยาบาลสิ่งที่ ต้องการด้านมีบริการแบบ one stop

service ลำดับต่อมา มีพนักงานกดลิฟต์ให้ และลำดับสุดท้ายครมที่จัดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการโดยเฉพาะ

ตารางที่ 4.51 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ โรงพยาบาลสีคิว

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
โรงพยาบาลสีคิว	1. มีบริการแบบ one stop service 2. มีพนักงานกดลิฟต์ให้ 3. ครมที่จัดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการโดยเฉพาะ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.52 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ต้องการด้านครมที่ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ และด้านมีทางลาดที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้ใช้เก้าอี้รถเข็น ไม่มีเท้า และมีราวจับทึ้งสองด้าน

ตารางที่ 4.52 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	1. ครมที่ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ 2. มีทางลาดที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้ใช้เก้าอี้รถเข็น ไม่มีเท้า และมีราวจับทึ้งสองด้าน 3. มีเก้าอี้เข็นไว้คอยบริการ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ราชการ ดังแสดงในตารางที่ 4.53 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลสีคิว ต้องการด้านบันไดทางขึ้นไม่สูงชันและครมที่จัดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการโดยเฉพาะ

ตารางที่ 4.53 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ราชการ สถานีตำรวจนครบาลgeoสีคิว

สถานที่ราชการ	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
สถานีตำรวจนครบาลgeoสีคิว	1.บันไดทางขึ้นไม่สูงชัน 2.การมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ

4.4.2 ด้านความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่บริการสาธารณสุข

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่บริการสาธารณสุข ดังแสดงในตารางที่ 4.54 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของตลาดสดเทศบาลgeoสีคิว ต้องการด้านนี้เก้าอี้เข็น ไว้คอยบริการ ลำดับต่อมามีการจัดทำร้าวจั่บหรือมีเก้าอี้ตามทางเดินเป็นระยะๆ และลำดับสุดท้ายมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ

ตารางที่ 4.54 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่บริการสาธารณสุข ตลาดสดเทศบาลgeoสีคิว

สถานที่บริการสาธารณสุข	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
ตลาดสดเทศบาลgeoสีคิว	1.มีเก้าอี้เข็น ไว้คอยบริการ 2.มีการจัดทำร้าวจั่บหรือมีเก้าอี้ตามทางเดินเป็นระยะๆ 3.การมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่บริการสาธารณสุข ดังแสดงในตารางที่ 4.55 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของสวนสุขภาพgeoสีคิว ต้องการด้านจัดแบ่งพื้นที่สำหรับออกกำลังกายเป็นสัดส่วนสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ ลำดับต่อมามีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ และลำดับสุดท้ายทางต่างระดับการทำทางลาดที่มีมาตรฐานเพื่อให้เดิน/เก้าอี้เข็นผ่านได้สะดวก

ตารางที่ 4.55 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุขภาพอำเภอสีคิว

สถานที่บริการ สาธารณสุข	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
ส่วนสุขภาพอำเภอสีคิว	<ol style="list-style-type: none"> จัดแบ่งพื้นที่สำหรับออกกำลังกายเป็นสัดส่วนสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ทางต่างระดับการทำทางลาดที่มีมาตรฐานเพื่อให้เดิน/เก้าอี้เข็นผ่านได้สะดวก

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข ดังแสดงในตารางที่ 4.56 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของมูลนิธิชีวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต พرحمรังสี) ต้องการด้านควรมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ลำดับต่อมาควรมี ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ และลำดับสุดท้ายมีการจัดทำราวจับหรือมีเก้าอี้ตามทางเดิน เป็นระบบๆ

ตารางที่ 4.56 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข มูลนิธิชีวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต พرحمรังสี)

สถานที่บริการ สาธารณสุข	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
มูลนิธิชีวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต พرحمรังสี)	<ol style="list-style-type: none"> ควรมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ มีการจัดทำราวจับหรือมีเก้าอี้ตามทางเดิน เป็นระบบๆ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข ดังแสดงในตารางที่ 4.57 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของอ่างเก็บน้ำลำตะคลอง (คลองไฝ) ต้องการ ด้านเดียว คือควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ตารางที่ 4.57 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข อ่างเก็บน้ำลำตะคลอง (คลองไฝ)

สถานที่บริการ สาธารณสุข	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
อ่างเก็บน้ำลำตะคลอง (คลองไฝ)	1. ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข ดังแสดงในตารางที่ 4.58 เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการของอ่างเก็บน้ำชั้บประดู่ ต้องการด้านเดียว คือ ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ตารางที่ 4.58 ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข อ่างเก็บน้ำชั้บประดู่

สถานที่บริการ สาธารณสุข	ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ
อ่างเก็บน้ำชั้บประดู่	1. ควรมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.5 ผลการวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้าย แสดงดังตาราง 4.59 พนว่า ค่า P - Value ของการมี เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ มีค่าเท่ากับ $0.007 < 0.05$ แสดงว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่ง อำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการด้าน อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้าย

ด้านป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ	4	1.046	0.384	ไม่มีความสัมพันธ์
มีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	4	3.636	0.007	มีความสัมพันธ์
มีตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ	4	1.026	0.395	ไม่มีความสัมพันธ์
สีที่ใช้เป็นสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ ตัวหนังสือสีนำเงินพื้นป้ายสีขาว	4	1.579	0.181	ไม่มีความสัมพันธ์
ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและพิการ มีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ใต้แทนงที่เหมาะสม มีแสงส่องสว่าง เป็นพิเศษทั้งกลางวันและคืน	4	1.339	0.256	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.60 แสดงให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการ พื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($P - Value = 0.016 < 0.05$) ในขณะที่การใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านทางลาด

ตารางที่ 4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางลาด

ด้านทางลาดอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
พื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น	4	3.101	0.016	มีความสัมพันธ์
พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดเรียบไม่滑稽	4	1.888	0.113	ไม่มีความสัมพันธ์
มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่วางยาวยไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร	4	1.885	0.114	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ด้านทางลาดอ่อนวายความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
ทางลาดด้านที่ไม่มีพื้นที่กันยอกขอบพื้นสูงจากพื้นที่ผิวทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร และมีรากก้นตก	4	1.310	0.267	ไม่มีความสัมพันธ์
บริเวณทางลาดจัดให้มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุ และคนพิการติดไว้	4	2.366	0.053	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.61 แสดงให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอ่อนวายความสะดวกด้านลิฟต์

ตารางที่ 4.61 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอ่อนวายความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านลิฟต์

ด้านลิฟต์อ่อนวายความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
มีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์ชนบังคับโดยสาร	4	2.019	0.092	ไม่มีความสัมพันธ์
มีปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร	4	0.944	0.439	ไม่มีความสัมพันธ์
มีตัวเลขและเดียงบอกตำแหน่งชั้นต่างๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง	4	1.452	0.217	ไม่มีความสัมพันธ์
มีที่นั่งเลี้ยงและแสงไฟเดือนกัยเป็นไฟกระพริบสีแดงกรณีที่ลิฟต์ขัดข้อง	4	1.045	0.384	ไม่มีความสัมพันธ์
มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ที่สามารถติดต่อกับภายนอกได้	4	1.252	0.289	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากตารางดังกล่าวพบว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอ่อนวายความสะดวก ด้านบันได

ตารางที่ 4.62 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก
ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านบันได

ด้านบันไดอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
มีความกว้างสูงสุดไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร	4	1.070	0.372	ไม่มีความสัมพันธ์
มีราวบันไดทึ้งสองข้าง	4	0.248	0.910	ไม่มีความสัมพันธ์
พื้นพิภูของบันไดใช้วัสดุที่ไม่ลื่น	4	1.104	0.355	ไม่มีความสัมพันธ์
มีชานพักบันไดทุกระยะในแนวตั้งไม่เกิน 2,000 มิลลิเมตร	4	0.465	0.762	ไม่มีความสัมพันธ์
ลูกตั้งบันไดไม่เปิดเป็นช่องโล่ง	4	0.452	0.771	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.63 แสดงให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการที่จอดเป็นพื้นที่
สี่เหลี่ยมผืนผ้า มีที่วางข้างที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลต่อความต้องการ
สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับที่จอดรถในประเด็นอื่นๆ

ตารางที่ 4.63 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก
ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านที่จอดรถ

ด้านที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคาร	4	1.520	0.197	ไม่มีความสัมพันธ์
มีสัญลักษณ์ระบุผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นที่ จอดรถด้านติดกับทางเดินรถ	4	1.547	0.189	ไม่มีความสัมพันธ์
ที่จอดรถเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า มีที่วางข้างที่ จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 มม.	4	3.603	0.007	มีความสัมพันธ์
พื้นที่จอดรถมีพื้นผิวเรียบ ระดับเสมอ กัน	4	0.881	0.476	ไม่มีความสัมพันธ์
มีป้ายติดตั้งให้เห็นในตำแหน่งที่ชัดเจน	4	1.565	0.184	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.64 แสดงให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร ($P - Value > 0.05$)

ตารางที่ 4.64 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร

ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
พื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง	4	0.397	0.811	ไม่มีความสัมพันธ์
พื้นต่างระดับมีทางลาดบีบีนลงได้สะดวก ใกล้ที่จอดรถ	4	1.849	0.120	ไม่มีความสัมพันธ์
ரะระบาทน้ำบนพื้นมีฝาปิดสนิท	4	1.234	0.297	ไม่มีความสัมพันธ์
บริเวณทางแยกหรือทางเลี้ยวมีพื้นผิวต่างสัมผัส	4	0.856	0.491	ไม่มีความสัมพันธ์
สิ่งใดที่แขวนเหนือทางเดินมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร	4	1.288	0.275	ไม่มีความสัมพันธ์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านประตู ดังแสดงที่ตาราง 4.65 พบว่า ค่า P - Value ของทุกข้อ($0.319, 0.335, 0.159, 0.273, 0.995$) > 0.05 แสดงว่าปฏิเสธ นั่นคือ ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.65 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านประตู

ด้านประตู สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
เปิดปิดง่าย	4	1.183	0.319	ไม่มีความสัมพันธ์
ช่องประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร	4	1.146	0.335	ไม่มีความสัมพันธ์
มีการติดเครื่องหมายหรือແບນສີສັງເກດເທິ່ນໄດ້ ຫັດເຈນການປະຕູປົ່ນກະຈອກ	4	1.666	0.159	ไม่มีความสัมพันธ์
อุปกรณ์เปิด-ปิด ประตูປົ່ນກະຈອກນິດກໍ່ານບົດຫຼືແກນ ພລັກ	4	1.249	0.273	ไม่มีความสัมพันธ์
ราบลับประตูด้านนอกสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 ມມ. ຍາວตามກວາງປະຕູ	4	0.052	0.995	ไม่มีความสัมพันธ์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านห้องส้วม แสดงดังที่ตาราง 4.66 พบว่า ค่า P - Value < 0.05 จำนวน 3 รายการ ค่าดับเบรกคือประตุเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน ค่าที่ได้ $0.014 < 0.05$ ค่าดับที่สองพื้นห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก ค่าที่ได้ $0.024 < 0.05$ และค่าดับที่สาม ก็อกน้ำแบบปิดไปด้านข้าง เปิด - ปิดง่าย ไม่ต้อง ออกราง ค่าที่ได้ $0.019 < 0.05$ นั่นคือ การใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการประตุเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน , พื้นห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก และ ก็อกน้ำแบบปิดไปด้านข้าง เปิด - ปิดง่าย ไม่ต้อง ออกราง

ตารางที่ 4.66 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านห้องส้วม

ด้านห้องส้วม สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ	df	F	Sig	ความสัมพันธ์
ประตุเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน	4	3.187	0.014	มีความสัมพันธ์
พื้นห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก	4	0.024	0.024	มีความสัมพันธ์
มีราวนับบริเวณพนังเพื่อพยุงตัวและราวนับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่น ๆ	4	1.914	0.109	ไม่มีความสัมพันธ์
ก็อกน้ำแบบปิดไปด้านข้าง เปิด - ปิดง่าย ไม่ต้อง ออกราง	4	3.017	0.019	มีความสัมพันธ์
วัสดุปูพื้นต้องไม่ลื่น	4	1.326	0.261	ไม่มีความสัมพันธ์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “การศึกษาการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส” ในบทนี้ เป็นการสรุปให้เห็นในภาพรวมของการศึกษา โดยได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

จากการศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ สามารถสรุปผลการศึกษาได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุและผู้พิการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ผู้ตอบแบบสอบถามของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 128 คน (ร้อยละ 51.20) มีอายุระหว่าง 65-69 ปี (ร้อยละ 30.80) โรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำส่วนใหญ่ คือปอดหลัง ปอดขวา (คิดเป็นร้อยละ 27.60) สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 70.00) การศึกษา พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ระดับประถมศึกษา จำนวน 154 คน (ร้อยละ 61.60) อาชีพ พบรากลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด ได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุ (ร้อยละ 100) รายได้ต่อเดือน พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้มากสุด คือ น้อยกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 84.00) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการออกกำลังกาย (ร้อยละ 46.00) การใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน พบรากลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ ไม่เท้า (ร้อยละ 43.60) พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน พบรากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นที่มีจำนวนมากสุด คือ ตำบลสีคิว (ร้อยละ 9.60) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชาติ พ.ศ.2548 พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน (ร้อยละ 71.60) ในขณะที่มีผู้รู้/เคยได้ยิน (ร้อยละ 28.40) ลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ พบรากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน (ร้อยละ 71.60) ในขณะที่มีผู้รู้/เคยได้ยิน (ร้อยละ 28.40)

ต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 (ร้อยละ 73.20) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย (ร้อยละ 45.60) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อส (ร้อยละ 31.60) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 32.40 จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 ด้านพื้นที่ทำการรักษาผู้สูงอายุ และผู้พิการ (ร้อยละ 34.40) และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 ด้านอุปกรณ์ช่วย (ร้อยละ 38.80)

ผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้พิการส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.70) อายุ พบร่วมช่วง อายุที่มีจำนวนมากสุดคือช่วงอายุ 46-59 ปี (ร้อยละ 43.30) ประเภทของความพิการตามภาครัฐ พบร่วมช่วงความพิการที่มีจำนวนมากสุด คือ ทางภาษาหรือการเคลื่อนไหว (ร้อยละ 57.50) โรคประจำตัว ที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำ พบร่วมช่วงตัวอย่างผู้พิการเป็นมากสุดคือปวดหลัง ปวดเอว (ร้อยละ 34.20) พบร่วมช่วงสถานภาพที่มีจำนวนมากสุดคือสมรส (ร้อยละ 54.20) ระดับการศึกษา พบร่วมช่วงตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 55.00) อาชีพ พบร่วมช่วงใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 54.20) ศิทธิการรับสวัสดิการทางสังคม พบร่วมช่วงตัวอย่างจำนวนทั้งหมด ได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการ (ร้อยละ 100) รายได้ต่อเดือน พบร่วมช่วงใหญ่มีรายได้มากสุด คือ น้อยกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 92.50) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ พบร่วมช่วงใหญ่ ไม่มีการออกกำลังกาย (ร้อยละ 70.80) การใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน พบร่วมช่วงอุปกรณ์ช่วยที่ใช้มากที่สุด คือ รถเข็น (ร้อยละ 29.20) พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน พบร่วมช่วงที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นที่มีจำนวนมากสุด คือ ต่ำบลหนองหัญชา (ร้อยละ 10.00) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548 พบร่วมช่วงล้วนใหญ่ ไม่รู้/ไม่เคยได้ยิน (ร้อยละ 71.70) ในขณะที่มีผู้รู้/เคยได้ยิน (ร้อยละ 28.30) ลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเบี้ยยังชีพ พบร่วมช่วง ต้องการที่จัดให้อยู่ลำดับที่ 1 (ร้อยละ 67.50) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 ด้านสวัสดิการความเจ็บป่วย (ร้อยละ 41.70) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 ด้านการตรวจเยี่ยมของบุคลากรณ์ทางการแพทย์/อส (ร้อยละ 26.70) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ร้อยละ 27.50) จัดให้อยู่ในลำดับที่ 5 ด้านพื้นที่ทำการรักษาผู้สูงอายุ และผู้พิการ (ร้อยละ 31.70) และจัดให้อยู่ในลำดับที่ 6 ด้านอุปกรณ์ช่วย (ร้อยละ 48.30)

5.1.2 ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ และผู้พิการ

สถานที่ราชการที่ก่อตัวอย่างต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.18$) อยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการด้านป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) ความต้องการด้านทางลาดอำนวย

ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ความต้องการด้านลิฟต์ อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) ความต้องการ ด้านบันไดอันวายความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ความ ต้องการด้านที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) ความต้องการ ด้านทางเข้าอาคารทางเดินระหว่างอาคารสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ผลปรากฏว่าคะแนนความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ความต้องการ ด้านประตูสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ความต้องการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคน พิการด้านห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)

5.1.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ ราชการ ในเขตอำเภอศีวิ จังหวัดนราธิวาส เป็นสิ่งอันวายความสะดวกที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการ ลำดับแรกต้องการด้านมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการเพราติดต่อราชการใช้เวลานาน ลำดับต่อมา มีบริการแบบ one stop service (ติดต่อจุด เดียวได้ทุกเรื่อง) ลำดับต่อมา ควรมีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ลำดับต่อมา มี เก้าอี้เข็น ไว้คอยบริการ ลำดับต่อมา ประตูควรเป็นแบบบานเลื่อนที่เปิดง่าย ไม่ต้องใช้แรงผลัก ลำดับต่อมา ควร มีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ แบบโนนั่ง โดยเฉพาะมีราวจับและก้าวขา สำหรับเก้าอี้รถเข็น ลำดับต่อมา มีทางลาดที่ได้มาตรฐานและมีราวจับทึ้งสองด้าน ลำดับต่อมา พื้นผิวทางเดินภายนอกควรเรียบ ไม่ขรุขระ ลำดับต่อมา มีพนักงานก่อคลิฟต์ให้ ลำดับต่อมา มีทางลาด ที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้ใช้เก้าอี้รถเข็น ไม่เท้า และมีราวจับทึ้งสองด้าน และลำดับสุดท้ายบันไดทาง ขึ้น ไม่สูงชัน

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ ต่อสถานที่ บริการสาธารณสุข ในเขตอำเภอศีวิ จังหวัดนราธิวาส เป็นสิ่งอันวายความสะดวกที่ผู้ตอบ แบบสอบถามต้องการให้มีเพื่อความสะดวกต่อการไปใช้บริการ ลำดับแรกต้องการมีเก้าอี้เข็นไว้ คอยบริการ ลำดับต่อมา มีการจัดทำราวจับหรือมีเก้าอี้ตามทางเดินเป็นระยะ ๆ ลำดับต่อมา ควร มีที่ จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ลำดับต่อมา จัดแบ่งพื้นที่สำหรับออกกำลังกายเป็น สัดส่วนสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ ลำดับต่อมา ควร มีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยเฉพาะ ลำดับต่อมา ทางต่างระดับควรทำทางลาดที่มีมาตรฐานเพื่อให้เดิน/เก้าอี้เข็นผ่านได้ สะดวก และลำดับสุดท้ายควร มีที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ และพิการ โดยเฉพาะ

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วย ต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านป้าย พบว่า ค่า P - Value ของการมีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ มีค่าเท่ากับ $0.007 < 0.05$ แสดงว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการด้านอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ พื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($P - Value = 0.016 < 0.05$) ในขณะที่การใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านทางลาด ด้านลิฟต์การใช้อุปกรณ์ไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบันไดพบว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยไม่มีผลต่อความต้องการที่จะอุดเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า มีที่วางข้างที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลต่อความต้องการลิฟต์อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับที่จอดรถในประเด็นอื่น ๆ ด้านทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคารการใช้อุปกรณ์ไม่มีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ($P - Value > 0.05$) ด้านประตูพบว่า ค่า P - Value ของทุกข้อ ($0.319, 0.335, 0.159, 0.273, 0.995$) > 0.05 แสดงว่าปฏิเสธ นั่นคือไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้านห้องส้วม พบว่า ค่า P - Value < 0.05 จำนวน 3 รายการ ลักษณะแรกคือประตูเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน ค่าที่ได้ $0.014 < 0.05$ ลักษณะที่สองคือห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก ค่าที่ได้ $0.024 < 0.05$ ลักษณะที่สาม ก็ต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก ค่าที่ได้ $0.019 < 0.05$ นั่นคือการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการประตูเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน พื้นห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก และก็ต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก ค่าที่ได้ $0.019 < 0.05$ แสดงว่าการใช้อุปกรณ์ช่วยมีผลต่อความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญ

5.2 อภิปรายผล

การจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุและผู้พิการในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา มีสีปูจัยที่สำคัญได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ของผู้สูงอายุและคนพิการ

โดยเพศมีผลทำให้ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุและคนพิการในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพิ่มขึ้น ด้านอายุ เป็นไปได้ว่าผู้สูงอายุและคนพิการที่อายุน้อย ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากเท่าที่ควร จึงทำให้มีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมสูง

กว่าผู้สูงอายุและคนพิการมีอายุมาก สำหรับด้านระดับการศึกษาสูงสุด เป็นไปได้ว่าผู้สูงอายุและคนพิการมีการศึกษาสูง จะสามารถเรียนรู้กู้ระเบียน วิธีการต่าง ๆ จึงรู้ถึงสิทธิของผู้สูงอายุและคนพิการ และได้รักษาสิทธิของตนเอง ทำให้มีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมสูงกว่าผู้สูงอายุ และคนพิการที่ด้อยการศึกษา ด้านรายได้ เป็นไปได้ว่าผู้สูงอายุและคนพิการที่มีรายได้สูง อาจจะสามารถหาเลี้ยงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีผลทำให้มีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคม ลดน้อยลง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาด้านคว้าเรื่องความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาการได้รับสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุและคนพิการให้ตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุและคนพิการ ในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส มาถึงขึ้น ดังนี้

จากการศึกษาที่พบว่า เพศของผู้สูงอายุและคนพิการที่ต่าจะมีผลทำให้ความต้องการได้รับสวัสดิการเบี้ยผู้สูงอายุและความพิการของคนพิการในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส มาเพิ่มขึ้น ด้านอายุ ผู้สูงอายุและคนพิการมีอายุน้อย จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุและคนพิการมีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมสูงกว่าผู้สูงอายุและคนพิการมีอายุมาก ด้านระดับการศึกษาสูงสุด ผู้สูงอายุและคนพิการมีการศึกษาสูง จะมีความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมสูงกว่าผู้สูงอายุ และคนพิการที่ด้อยการศึกษา ด้านรายได้ หากรายได้ของผู้สูงอายุและคนพิการสูงขึ้น จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุและคนพิการมีความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุและคนพิการ ลดลง ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุและคนพิการ จึงควรกำหนดแนวทางในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุและคนพิการให้เป็นไปตามหลักอุปสงค์ ดังนี้

5.3.1 ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการของผู้สูงอายุและคนพิการ ควรกำหนดมาตรการในการใช้บริการของผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อลดค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจจะจัดศูนย์บริการผู้สูงอายุและคนพิการในพื้นที่หรือชุมชนเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้สูงอายุและคนพิการ การจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุและความพิการ เจ้าหน้าที่ขององค์กร บริหารส่วนตำบลต้องลงพื้นที่เพื่อบริการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุและความพิการให้กับคนพิการ ทั้งนี้ เพราะคนพิการหรือครอบครัวคนพิการส่วนใหญ่ค่อนข้างมีฐานะยากจน การศึกษาต่ำ และอยู่ห่างไกลจากแหล่งให้บริการ ดังนั้น โอกาสที่จะได้รับทราบข้อมูลหรือแหล่งที่ให้บริการเพื่อการพื้นฟูสมรรถภาพทางด้านต่าง ๆ จึงค่อนข้างมีจำกัด ไม่ว่าจะเป็นบริการทางด้านการแพทย์การศึกษา การมีงานทำ หรือการมีส่วน

ร่วมในสังคม อีกทั้งผู้สูงอายุและคนพิการและครอบครัวส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่ามีสิ่งใด
จึงทำให้ไม่ได้เรียกร้องสิทธิ์ของคนพิการหัวร้องค่อยบริการตามหน่วยงานต่าง ๆ จะ
เห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรออกไปให้บริการดังกล่าวแก่ผู้สูงอายุและคนพิการถึงที่

- 5.3.2 **ด้านอายุ ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้สวัสดิการสำหรับคนพิการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัด
กิจกรรมให้สอดคล้องกับอายุของคนพิการ เช่น คนพิการที่อายุน้อย อาจจะจัดเป็น
กิจกรรมส่งเสริมด้านอาชีพและการมีรายได้ ส่วนผู้สูงอายุและคนพิการที่มีอายุมาก
อาจจะจัดกิจกรรมทางด้านสุขภาพ เช่น การตรวจสุขภาพคนพิการ การเยี่ยมน้ำบ้านคน
พิการ เป็นต้น**

- 5.3.3 **ด้านการศึกษา แม้ว่าผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุและคนพิการมีการศึกษาสูง จะมี
ความต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมสูงกว่าผู้สูงอายุและคนพิการที่ด้อยการศึกษา
ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจะไม่ให้การศึกษาแก่ผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อ
ผู้สูงอายุและคนพิการจะได้มีต้องการได้รับสวัสดิการทางสังคมน้อยลง แต่ผู้ที่
เกี่ยวข้องควรจะจัดกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้สูงอายุคนพิการให้มากที่สุด
เท่าที่ทำได้ ควรจับบริการการศึกษาที่หลากหลายตามรูปแบบตามความต้องการของ
ผู้สูงอายุและคนพิการ และถ้าผู้สูงอายุและคนพิการที่สามารถเรียนร่วมกับนักเรียน
ปกติได้ก็ควรส่งเสริมคนเหล่านี้ โดยคำนึงถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกพิเศษ
หรืออุปกรณ์พิเศษสำหรับคนพิการด้วย นอกจากนี้ ควรขยายบริการด้านการศึกษาให้
เหมาะสมด้านอาชีพ ควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุและคนพิการสามารถพึ่งตนเอง และ
ประกอบอาชีพอิสระได้ อาทิ บริการถู๊ขึ้นเงินทุนประกอบอาชีพ และเครื่องมือวัสดุ
อุปกรณ์**

- 5.3.4 **ด้านรายได้ของผู้สูงอายุและคนพิการ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการคน
พิการ ควรตระหนักรถึงปัจจัยด้านรายได้ของผู้สูงอายุและคนพิการมาพิจารณาในการ
จัดสวัสดิการให้ตรงตามความต้องการ โดยเฉพาะการส่งเสริมการมีรายได้ควร
พิจารณาอย่างลุ่มเป้าหมายคนพิการที่มีรายได้น้อยเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เนื่องจากการผู้สูงอายุ
และคนพิการเป็นกลุ่มคนที่ยากจนและด้อยโอกาสในสังคมอย่างชัดเจน ครอบครัว
ของคนพิการส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจจากงานรายได้ไม่แน่นอน ดังนั้น การมี
ผู้สูงอายุและคนพิการอยู่ในครอบครัว จึงเป็นภาระ重大ต่ออันดับหนึ่งที่ต้องแบกรับไว้ ปัญหาที่สำคัญของคนพิการ คือ ขาดการศึกษา ขาดทางเลือกทางอาชีพ คน
ส่วนใหญ่ในสังคมยังมีทัศนคติในทางลบ ไม่มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของคนพิการ
รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือคนใกล้ชิดของคนพิการบางคนก็ยังมีทัศนคติทางลบ**

และมักจะกักขังคนพิการให้อยู่แต่ในบ้าน ไม่ปล่อยให้คนพิการได้มีโอกาสเรียนรู้ หรือปรับตัวกับสังคมภายนอก และคนพิการส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการ ด้านต่าง ๆ ของรัฐ เนื่องจากขาดข้อมูล ขาดความรู้ความเข้าใจ และการเดินทางไปปรับ สวัสดิการมีความยากลำบากส่วนใหญ่ต้องอาศัยผู้อื่น ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวสร้างรายได้ให้ผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อผู้สูงอายุและ คนพิการจะได้ไม่เป็นภาระของสังคม

5.4 ข้อเสนอสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคน พิการในเขตอำเภอสีคิว จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านเวลา และภายหลังจากการ ทำการศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้พบข้อที่ควรปรับปรุง และเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

- 5.4.1 ควรมีการศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการคนพิการ ในตัวແປร่องที่อาจมี ผลกระทบต่อความต้องการ ได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ เช่น ความสัมพันธ์ของครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
- 5.4.2 ควรศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ที่มีต่อการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
- 5.4.3 ควรทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ

เอกสารอ้างอิง

- บรรลุ ศิริพานิช. **ผู้สูงอายุไทย**. (2542). พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:สถาบันสูงอายุแห่งประเทศไทย
- ปัณณทัต บันบุนทด. (2554). สำรวจพฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุ ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น.วิทยานุพนธ์พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสาน.
- พระราชนูญติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช. (2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก 5. หน้า 1-13, กุมภาพันธ์ 2551.
- รองศาสตราจารย์น้อมจิตต์ นวลเนตร์ และสิริรักษ์ ภากรณ์. (2540). การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวก สะพาน สำหรับคนพิการในเมืองขอนแก่น. (ม.ป.ท.)
- สุรกุล เจนอบรม. (2534). วิทยากรผู้สูงอายุ.กรุงเทพฯ:ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เลขที่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

โครงการวิจัย “การศึกษาการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการกรณีศึกษาผู้สูงอายุและคนพิการในเขตอำเภอศีวิว จังหวัดนครราชสีมา”

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรด勾เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงตามความจริง

ตอนที่ 1: ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล

1. เพศ

- 1.ชาย 2.หญิง

2. อายุ ผู้พิการ (สำหรับผู้สูงอายุให้ข้ามไปทำข้อ 3) ประเภทของความพิการ จำแนกตามภาครัฐ

☐ 1. น้อยกว่า 15 ปี	☐ 2. 16 – 30 ปี	2.1 ☐ ทางการมองเห็น
☐ 3. 31 – 45 ปี	☐ 4. 46 – 59 ปี	2.2 ☐ ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
		2.3 ☐ ทางกาย หรือการเคลื่อนไหว
		2.4 ☐ ทางจิตใจ หรือพฤติกรรม
		2.5 ☐ ทางสติปัญญา หรือการเรียนรู้

3. อายุ ผู้สูงอายุ

☐ 1. 60 – 64 ปี	☐ 2. 65 – 69 ปี
☐ 3. 70 – 74 ปี	☐ 4. 75 – 79 ปี

5. 80 ปีขึ้นไป

4. โรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์ หรือรับการรักษาเป็นประจำ

☐ 1. ความดันโลหิตสูง	☐ 2. ปวดหลัง ปวดเอว
☐ 3. ข้อเสื่อม / ไขข้ออักเสบ / กระดูกพรุน	☐ 4. โรคหัวใจ
☐ 5. เบ้าหวาน	☐ 6. โรคตา โรคต้อ
☐ 7. อัมพาต / อัมพฤกษ์	☐ 8. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย/หย่าร้าง

6. ระดับการศึกษา

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ระดับประถมศึกษา
☐ 3. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ 5. ระดับปริญญาตรี	☐ 6. ระดับสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

7. อาชีพ

☐ 1. รับจ้างทั่วไป	☐ 2. เกษตรกร/ทำไร่ทانا
☐ 3. ข้าราชการบำนาญ	☐ 4. ค้ายา/ธุรกิจส่วนตัว
☐ 5. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. สิทธิในการขอรับสวัสดิการทางสังคม

1. ผู้สูงอายุ 2. ผู้พิการ 3. อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 – 10,000 บาท
☐ 3. 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4. 15,001 – 20,000 บาท
☐ 5. มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป	

10. ท่านออกกำลังกาย เพื่อให้สุขภาพแข็งแรงหรือไม่

☐ 1. ไม่มีการออกกำลังกาย	☐ 2. มีการออกกำลังกายเป็นประจำ (โปรดเลือกรายการดังนี้)	
	☐ 2.1 เดิน วิ่งเหยาะๆ	☐ 2.2 ถือจักรยาน
	☐ 2.3 กายบริหาร	☐ 2.4 ลักษณะของ
	☐ 2.5 โยคะ	☐ 2.6 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

11. การใช้อุปกรณ์ช่วย ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

☐ 1.เครื่องช่วยฟัง	☐ 2.รถเข็น
☐ 3.แวนต้า	☐ 4.ไม้เท้า
☐ 5.คอกช่วยเดิน	☐ 6.อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. พื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

☐ 1.ต่ำบลกฤษณา	☐ 2.ต่ำบลกุดน้อย
☐ 3.ต่ำบลสีคิว	☐ 4.ต่ำบลมิตรภาพ
☐ 5.ต่ำบลหาดบัวขาว	☐ 6.ต่ำบลหนองน้ำใส
☐ 7.ต่ำบลหนองบัวน้อย	☐ 8.ต่ำบลหนองหญ้าขาว
☐ 9.ต่ำบลวังโรงใหญ่	☐ 10.ต่ำบลตอนเมือง
☐ 11.ต่ำบลคลองไฝ	

13. ท่านเคยรู้จักหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับ กฎกระทรวง กำหนดสิ่งอันตรายความ世俗ภายในอาคาร สำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชาเรา พ.ศ. 2548 หรือไม่

☐ 1. ไม่รู้ / ไม่เคยได้ยิน	☐ 2. รู้ / เคยได้ยิน

14. โปรดเรียงลำดับความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ (ให้เรียงลำดับ 1 2 3)

- สิ่งอันตรายความ世俗
- เปี้ยงชีพ
- สวัสดิการความเจ็บป่วย
- การตรวจเยี่ยมของบุคลากรทางการแพทย์ / อสม.
- พื้นที่ทำการกรรมของผู้สูงอายุ / คนพิการ
- อุปกรณ์ช่วย

**ตอนที่ 2 คำตามเกี่ยวกับความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
และคนพิการ กรณีศึกษาผู้สูงอายุและคนพิการในเขต
อำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส**

คำชี้แจง : โปรด勾เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว

**5 หมายถึง ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
ในระดับ หากที่สุด**

**4 หมายถึง ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
ในระดับ หาก**

**3 หมายถึง ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
ในระดับ ปานกลาง**

**2 หมายถึง ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
ในระดับ น้อย**

**1 หมายถึง ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ
ในระดับ น้อยที่สุด**

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและ คนพิการต่อการใช้บริการในสถานที่ราชการและสถานที่สาธารณะ	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
2.1 ความต้องการ การใช้บริการในสถานที่ราชการ					
○ ที่ว่าการอำเภอสีคิว					
○ เทศบาล					
○ องค์การบริหารส่วนตำบล					
○ โรงพยาบาลสีคิว					
○ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล					
○ สถานีตำรวจนครบาลอำเภอสีคิว					

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการต่อการใช้บริการในสถานที่ราชการและสถานที่สาธารณะ	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
2.2 ความต้องการ การใช้บริการในสถานที่สาธารณะ					
◎ ตลาดสดเทศบาลอำเภอสีคิว					
◎ สวนสุขภาพอำเภอสีคิว					
◎ มูลนิธิวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์ (หลวงปู่โต พرحمรังสี)					
◎ อ่างเก็บน้ำลำตะคลอง (คลองไฝ่)					
◎ อ่างเก็บน้ำชั้บประดุจ					
2.3 ด้านป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ มีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ					
◎ มีตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการ					
◎ สีที่ใช้เป็นสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการตัวหนังสือสีนำเงินพืนป้ายสีขาว					
◎ ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ มีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม มีแสงส่องสว่าง เป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน					
2.4 ด้านทางลาดอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ พื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น					
◎ พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดเรียบไม่สะคุคค					
◎ มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยวไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร					
◎ ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกั้นยกขอบพื้นสูงจากพื้นที่ผิวทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร และมีรากันตก					
◎ บริเวณทางลาดจัดให้มีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุและคนพิการติดไว้					

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการต่อการใช้บริการในสถานที่ราชการและสถานที่สาธารณะ	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
2.5 ต้านล็อกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ มีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูล็อกทันทีบนผู้โดยสาร					
◎ มีปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร					
◎ มีตัวเลขและเสียงบอกตำแหน่งชั้นต่างๆ เมื่อล็อกหยุด และขึ้นหรือลง					
◎ มีทั้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกระพริบสีแดงกรณีที่ลิฟต์ขัดข้อง					
◎ มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้					
2.6 บันไดสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ มีความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร					
◎ มีราวบันไดหึ้งสองข้าง					
◎ พื้นผิวของบันไดใช้วัสดุที่ไม่ลื่น					
◎ มีchanพักบันไดทุกระยะในแนวเดิมไม่เกิน 2,000 มิลลิเมตร					
◎ ลูกตั้งบันไดไม่เปิดเป็นช่องโถ่					
2.7 ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคาร					
◎ มีสัญลักษณ์ระบุผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นที่จอดรถด้านติดกับทางเดินรถ					
◎ ที่จอดรถเป็นพื้นที่สีเหลืองผืนผ้า มีที่วางข้างที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1,000 มม.					
◎ พื้นที่จอดรถมีพื้นผิวเรียบ ระดับเสมอ กัน					
◎ มีป้ายติดตั้งให้เห็นในตำแหน่งที่ชัดเจน					

ความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการต่อการใช้บริการในสถานที่ราชการและสถานที่สาธารณะ	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
2.8 ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคารสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ พื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ลื่น ไม่มีลิ้งกีดขวาง					
◎ พื้นต่างระดับมีทางลาดชันลงได้สะดวก ใกล้ที่จอดรถ					
◎ rageระบายน้ำบนพื้นมีฝาปิดสนิท					
◎ บริเวณทางแยกหรือทางเลี้ยวมีพื้นผิวต่างสัมผัส					
◎ สิ่งใดที่เว้นหนีทางเดินมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร					
2.9 ประตู สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ เปิดปิดง่าย					
◎ ช่องประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร					
◎ มีการติดเครื่องหมายหรือแบบสีสังเกตเห็นได้ชัดเจนกรณีประตูเป็นกระจก					
◎ อุปกรณ์เปิด-ปิด ประตูเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลัก					
◎ ราواจับประตูด้านนอกสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 มม. yaw ตามกัวงประตู					
2.10 ห้องส้วม สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ					
◎ ประตูเป็นบานเปิดออกสู่ภายนอกหรือเป็นแบบบานเลื่อน					
◎ พื้นห้องน้ำต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก					
◎ มีราواจับบริเวณพนังเพื่อพยุงตัวและราواจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่น ๆ					
◎ ก๊อกน้ำแบบปิดไปด้านข้าง เปิด-ปิดง่าย ไม่ต้องอุ้กแรง					
◎ วัสดุพื้นต้องไม่ลื่น					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ กรณีศึกษาผู้สูงอายุและคนพิการ
ในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

3.1 ควรปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องใดมากที่.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.2 อื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียน

นายวีรวิชญ์ สงสันทียะ เกิดวันอังคาร ที่ 17 สิงหาคม 2519 ประวัติการศึกษา : 2545 วท.บ. (วิทยาศาสตร์บัณฑิต) เทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อสร้าง สถาบันราชภัฏนราธิราษฎร์ การทำงาน : 30 สิงหาคม 2539 รับราชการตำแหน่ง หัวหน้าส่วนนโยบาย ระดับ 2 สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล派人พีฆก อำเภอครบุรี จังหวัดนราธิราษฎร์ ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง ระดับ 7 สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลลังโ蓉 ใหม่ อำเภอสีคิว จังหวัดนราธิราษฎร์ สถานที่ติดต่อ : 655 หมู่ที่ 8 ตำบลสูงเนิน อำเภอสูงเนิน จังหวัดนราธิราษฎร์ 30170 E – Mail : viravisc_song @ hotmail.com